

ЧИСЛА

Розділ:

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

31

32

33

34

35

36

РОЗДІЛ: 1

Господь промовив до Мойсея в Синай-пустині, в наметі зборів, першого дня другого місяця, на другий рік по виході з Єгипетської землі:

2 “Перелічіть усю громаду синів Ізраїля, за родинами їхніми, за батьківськими домами їхніми, рахуючи на ймення поголовно всіх чоловічої статі.

3 Від двадцятьох років і старше, кожного, хто здатний до військової служби в Ізраїлі, перелічіть їх за полками їхніми, ти й Арон;

4 і нехай будуть з вами представники від колін, один від кожного, всі голови у своїх батьківських домах.

5 Ось імена тих мужів, що стоятимуть при вас: від Рувима: Еліцур, син Шедеура.

6 Від Симеона: Шелумієл, син Цурішаддая.

7 Від Юди: Нахшон, син Амінадава.

8 Від Іссахара: Натанаїл, син Цуара.

9 Від Завулону: Еліяв, син Хелона.

10 Від синів Йосифа: від Ефраїма: Елішама, син Амігуда; від Манассії Гамлієл, син Педацура.

11 Від Веніямина: Авідан, син Гідоні.

12 Від Дана: Ахієзер, син Амішаддая.

13 Від Ашера: Пагієл, син Охрана.

14 Від Гада: Еліясаф, син Реуела.

15 Від Нафталі: Ахіра, син Енана.”

16 Оці були вибрані з громади, князі з батьківських колін, що були голови над тисячами в Ізраїлі.

17 Мойсей та Арон узяли цих людей, що були призначені поіменно,

18 і першого дня другого місяця скликали всю громаду й списали за їхніми родами, за батьківськими домами, рахуючи на ймення, від двадцятьох років і вище, поголовно.

19 Як заповідав Господь Мойсеєві, так і перелічив він їх у Синайській пустині.

20 І було синів Рувима, первістка Ізраїля, їхніх нащадків, порахованих за їхніми родинами, за батьківськими домами, за числом імен їхніх, поголовно, разом усіх чоловіків, від двадцятьох років і старше, усіх здатних до війни,

21 порахованих з коліна Рувима, 46 500.

22 Синів Симеона, нащадків їхніх, порахованих за їхніми родинами, за батьківськими

домами їхніми, за числом імен їхніх, поголовно, разом усіх чоловіків, від двадцятьох років і старше, усіх здатних до війни,

²³ порахованих синів Симеона, 59 300.

²⁴ Синів Гада, нащадків їхніх, порахованих за їхніми родинами, за батьківськими домами їхніми, за числом імен їхніх, поголовно, разом усіх чоловіків, від двадцятьох років і старше, усіх здатних до війни,

²⁵ порахованих з коліна Гада, 45650.

²⁶ Синів Юди, нащадків їхніх, порахованих за їхніми родинами, за батьківськими домами їхніми, за числом імен їхніх, поголовно, разом усіх чоловіків, від двадцятьох років і старше, усіх здатних до війни,

²⁷ порахованих з коліна Юди, 74600.

²⁸ Синів Іссахара, нащадків їхніх, порахованих за їхніми родинами, за батьківськими домами їхніми, за числом імен їхніх, поголовно, разом усіх чоловіків від двадцятьох років і старше, усіх здатних до війни,

²⁹ порахованих з коліна Іссахара, 54 400.

³⁰ Синів Завулону, нащадків їхніх, порахованих за їхніми родинами, за батьківськими домами їхніми, за числом імен їхніх, поголовно, разом усіх чоловіків від двадцятьох років і старше, усіх здатних до війни,

³¹ порахованих з коліна Завулону, 57400.

³² Синів Йосифа від Ефраїма, нащадків їхніх, порахованих за їхніми родинами, за батьківськими домами їхніми, за числом імен їхніх, поголовно, разом усіх чоловіків від двадцятьох років і старше, усіх здатних до війни,

³³ порахованих з коліна Ефраїма, 40 500.

³⁴ Синів Манасії, нащадків їхніх, порахованих за родинами їхніми, за батьківськими домами їхніми, за числом імен їхніх, поголовно, разом усіх чоловіків від двадцятьох років і старше, усіх здатних до війни,

³⁵ порахованих з коліна Манасії, 32 200.

³⁶ Синів Веніямина, нащадків їхніх, порахованих за їхніми родинами, за батьківськими домами їхніми, за числом імен їхніх, поголовно, разом усіх чоловіків від двадцятьох років і старше, усіх здатних до війни,

³⁷ порахованих з коліна Веніямина, 35 400.

³⁸ Синів Дана, нащадків їхніх, порахованих за їхніми родинами, за батьківськими домами їхніми, за числом імен їхніх, поголовно, разом усіх чоловіків від двадцятьох років і старше, усіх здатних до війни,

³⁹ порахованих з коліна Дана, 62 700.

⁴⁰ Синів Ашера, нащадків їхніх, порахованих за їхніми родинами, за батьківськими домами їхніми, за числом імен їхніх, поголовно, разом усіх чоловіків від двадцятьох років і старше, усіх здатних до війни,

⁴¹ порахованих з коліна Ашера, 41 500.

⁴² Синів Нафталі, нащадків їхніх, порахованих за їхніми родинами, за батьківськими домами їхніми, за числом імен їхніх, поголовно, разом усіх чоловіків від двадцятьох років і старше, усіх здатних до війни,

⁴³ порахованих з коліна Нафталі, 53400.

⁴⁴ Оце перечислені, що їх зраховали Мойсей і Арон та дванадцять князів Ізраїля, по одному з кожного батьківського дому.

⁴⁵ Усіх же порахованих синів Ізраїля, за батьківськими домами їхніми, від двадцятьох

років і старше, усіх здатних до війни в Ізраїлі,

⁴⁶ усіх нараховано 603 550.

⁴⁷ Левітів же, за батьківськими домами їхнього коліна, не пораховано між ними.

⁴⁸ Сказав бо Господь Мойсеєві:

⁴⁹ “Тільки Леві коліно не перелічуватимеш і не даси до перепису між синами Ізраїля,

⁵⁰ а поставиш їх над храминою свідочтва й над усім знаряддям її та над усім, що до неї належить. Вони носитимуть храмину і все її знаряддя, вони служитимуть при ній і отаборяться навколо неї.

⁵¹ І коли треба буде переносити храмину, левіти розберуть її; коли ж храміні треба буде зупинитись, левіти поставлять її. Хто ж не з левітів наблизиться до неї, тому смерть.

⁵² Сини Ізраїля отаборяться, кожний у своєму таборі і кожний під своїм прапором, за полками своїми.

⁵³ Левіти отаборяться навколо храмини свідочтва, бо інакше гнів Божий упаде на громаду синів Ізраїля; левіти вартуватимуть при храміні свідочтва.”

⁵⁴ Вчинили сини Ізраїля все; так, як заповідав Господь Мойсеєві, вчинили вони.

РОЗДІЛ: 2

Господь промовив до Мойсея та Арона:

² “Сини Ізраїля отаборяться, кожен з них під своїм прапором, під знаменом батьківського дому свого. Проти намету зборів і навкруги нього стануть табором.

³ Спереду, на схід, під своїм прапором стане табором Юда, за своїми полками: вождем синів Юди буде Нахшон, син Амінадава.

⁴ Його полки, згідно з переліком, мають 74 600 чоловік.

⁵ Коло нього поруч стане табором коліно Іссахара: вождем синів Іссахара буде Натанаїл, син Цуара.

⁶ Його полки, згідно з переліком, мають 54 400 чоловік.

⁷ Далі коліно Завулону: вождем синів Завулону буде Еліяв, син Хелона.

⁸ Його полки, згідно з переліком, мають 57 400 чоловік.

⁹ Усього табір Юди нараховує 186 400 чоловік, за полками їхніми; вони рушатимуть перші.

¹⁰ На південь, під своїм прапором, стане табором Рувим, за своїми полками; вождем синів Рувима буде Еліцур, син Шедеура.

¹¹ Його полки, згідно з переліком, мають 46 500 чоловік.

¹² Коло нього стане табором коліно Симеона; вождем синів Симеона буде Шелумієл, син Цурішаддая.

¹³ Його полки, згідно з переліком, мають 59 300 чоловік.

¹⁴ Далі коліно Гада; вождем синів Гада буде Еліясаф, син Реуела.

¹⁵ Його полки, згідно з переліком, мають 45 650 чоловік.

¹⁶ Усього табір Рувима нараховує 151 450 чоловік, за полками їхніми; вони рушатимуть другими.

¹⁷ Потім двигнеться намет зборів, тобто табір левітів, посередині таборів; як стоятимуть у таборі, так і рушатимуть, кожен на своєму місці, під своїм прапором.

¹⁸ На захід, під своїм прапором стане табором Ефраїм, за своїми полками; вождем

синів Ефраїма буде Елішама, син Амігуда.

¹⁹ Його полки, згідно з переліком, мають 40 500 чоловік.

²⁰ Коло нього буде коліно Манассії; вождем синів Манассії буде Гамлієл, син Педацура.

²¹ Його полки, згідно з переліком, мають 32 200 чоловік.

²² Потім коліно Веніямина; вождем синів Веніямина буде Авідан, син Гідоні.

²³ Його полки, згідно з переліком, мають 35 400 чоловік.

²⁴ Усього табір Ефраїма нараховує 108 100 чоловік, за полками їхніми. Вони рушатимуть третіми.

²⁵ На північ, під своїм прапором стане табором Дан, за своїми полками; вождем синів Дана буде Ахієзер, син Амішаддая.

²⁶ Його полки, згідно з переліком, мають 62 700 чоловік.

²⁷ Коло нього стане табором коліно Ашера; вождем синів Ашера буде Пагієл, син Охрана.

²⁸ Його полки, згідно з переліком, мають 41 500 чоловік.

²⁹ Потім коліно Нафталі; вождем синів Нафталі буде Ахіра, син Енана.

³⁰ Його полки, згідно з переліком, мають 53 400 чоловік.

³¹ Усього табір Дана нараховує 157 600 чоловік. Вони рушатимуть останніми під своїми прапорами.”

³² Це сини Ізраїля, перелічені за батьківськими домами їхніми. Усього порахованих у таборах, за полками їхніми, було 603 550 чоловік.

³³ Левітів же не пораховано між синами Ізраїля, як заповідав Господь Мойсеєві.

³⁴ Сини Ізраїля вчинили все так, як заповідав Господь Мойсеєві, чи то як отаборювалися за прапорами своїми, чи то як рушали кожен за своїми родинами та за батьківськими домами своїми.

РОЗДІЛ: 3

Ось потомки Арона та Мойсея тоді, коли Господь розмовляв з Мойсеєм на Синай-горі.

² Ось імена синів Арона: Надав, первенець, Авігу, Єлеазар та Ітамар.

³ Це імена синів Арона, священиків, що були помазані та висвячені, щоб служили священну службу.

⁴ Надав та Авігу вмерли перед обличчям Божим, коли приносили невідповідний вогонь перед Господом у Синай-пустині; дітей же в них не було. Тож служити священиками залишились Єлеазар та Ітамар, підлеглі Аронові, батькові своєму.

⁵ Господь промовив до Мойсея:

⁶ “Вели колінові Леві приступити, щоб стояли коло священика Арона та usługували йому.

⁷ Вони дбатимуть про все, що йому потрібно, йому та всій громаді при наметі зборів, виконуючи слугування при житлі.

⁸ Вони доглядатимуть усе приладдя в наметі зборів і дбатимуть про те, що потрібно для синів Ізраїля, виконуючи слугування при житлі.

⁹ Левітів віддаси Аронові та синам його; з-між синів Ізраїля вони будуть цілковито віддані йому.

- 10** Арона ж та синів його поставиш, щоб пильнували священничу службу; коли ж сторонній хтось приступить, то буде покараний смертю.”
- 11** Господь промовив до Мойсея:
- 12** “Ось я взяв левітів з-поміж синів Ізраїля замість усіх первістків, що їх першими приводить мати між синами Ізраїля, і будуть левіти моїми.
- 13** Мій бо всякий первенець; з того дня, коли я повбивав усіх первістків в Єгипетській землі, я присвятив собі всіх первістків в Ізраїлі, від людини до скотини: для мене вони будуть: я - Господь.”
- 14** Господь промовив до Мойсея в Синай-пустині:
- 15** “Перелічи синів Леві за батьківськими домами їхніми, за їхніми родинами, рахуючи всіх чоловічої статі від місяця і вище.”
- 16** І перелічив їх Мойсей, за словом Господнім, як було йому звелено.
- 17** Сини Леві, за їхніми йменнями, були такі: Гершон, Кегат і Мерарі.
- 18** Імена синів Гершона, за родинами їхніми, були такі: Лівні та Шімі.
- 19** Сини Кегата, за їхніми родинами: Амрам, Іцгар, Хеврон та Узієл.
- 20** Сини Мерарі, за їхніми родинами: Махлі та Муші. Це родини левітів, за батьківськими домами їхніми.
- 21** Від Гершона походить родина Лівніїв та родина Шіміїв: це рід Гершоніїв.
- 22** Нараховано їх було, числивши всіх чоловічої статі від одного місяця й вище, 7 500.
- 23** Родини Гершоніїв отаборилися за храминою на захід.
- 24** Вождем батьківського дому Гершоніїв був Еліясаф, син Лаела.
- 25** Сини Гершона мали доглядати в наметі зборів храмину й намет і покриття його та завісу коло входу до намету зборів,
- 26** і запони у дворі, і завісу при вході до двору, що навколо храмини та жертовника, і його мотуззя на всяку його потребу.
- 27** Від Кегата походить родина Амраміїв, родина Іцгаріїв, родина Хевроніїв та родина Узієліїв. Це рід Кегатіїв.
- 28** Число всіх чоловічої статі, від одного місяця і старше, 8 600; вони пильнували службу при святині.
- 29** Родини синів Кегата отаборилися з боку храмини, на південь.
- 30** Вождем батьківського дому в родинах Кегатіїв був Еліцафан, син Узієла.
- 31** Вони мали доглядати ковчег і стіл, і світильник, і жертовники, і посуд у святині, що була для служби, і завісу, і всяку службу при них виконувати.
- 32** Вождем над вождями левітів був Єлеазар, син Арона священника; був він головним доглядачем над тими, хто були на варті при святині.
- 33** Від Мерарі походять родина Махліїв та родина Мушіїв; це родини Мераріїв.
- 34** Нараховано їх було, числивши всіх чоловічої статі, від одного місяця й вище, 6 200.
- 35** Вождем батьківського дому в родинах Мераріїв був Цурієл, син Авіхаїла. Вони отаборилися з боку храмини на північ.
- 36** Сини Мерарі мали доглядати дошки храмини та засуви її, і стовпи, і підніжки, і ввесь посуд її, і всяку роботу при них виконувати,
- 37** і стовпи навколо двору, і підніжки їхні, і кілки, і мотуззя їхнє.
- 38** Спереду храмини, перед наметом зборів, на схід сонця, отаборились Мойсей і Арон та сини його, що були на варті коло святині, замість синів Ізраїля. Коли ж

сторонній якийсь приступив би, то мусів умерти.

³⁹ Усіх левітів, що їх на повеління Господнє порахував Мойсей з Ароном, числивши за родинами їхніми, усіх чоловічої статі, від одного місяця й вище, було разом 22 000.

⁴⁰ Господь сказав Мойсеєві: “Перелічи всіх первістків чоловічої статі в синів Ізраїля, від одного місяця й вище та почисли ймення їхні.

⁴¹ Візьмеш левітів для мене - я Господь - замість усіх первенців синів Ізраїля і скотину в левітів замість усіх первістків із скотини синів Ізраїля.”

⁴² І перелічив Мойсей, як заповів йому Господь, усіх первенців синів Ізраїля.

⁴³ І було пораховано всіх первенців чоловічої статі від одного місяця й вище, за числом імен їхніх, 22 273.

⁴⁴ Господь промовив до Мойсея:

⁴⁵ “Візьми левітів замість усіх первенців синів Ізраїля і скотину левітів замість їхньої скотини: левіти будуть моїми: я - Господь.

⁴⁶ І як викуп за тих 273 первістки з синів Ізраїля, що їх більше від левітів,

⁴⁷ візьмеш по 5 шеклів за голову; по шеклю святині візьмеш; 20 гер на 1 шекель.

⁴⁸ І даси гроші як викуп за тих, що їх більше над число, Аронові та синам його.”

⁴⁹ І взяв Мойсей викупні гроші за тих, що були понад число викуплених левітами.

⁵⁰ Від первенців із синів Ізраїля взяв грішми 1365 шеклів, по шеклю святині.

⁵¹ Мойсей, за наказом Господнім, віддав викупні гроші Аронові та синам його, як заповідав Господь Мойсеєві.

РОЗДІЛ: 4

Промовив Господь до Мойсея та Арона:

² “Перелічіть синів Кегата, що між синами Леві, за родинами їхніми, за батьківськими домами їхніми,

³ усіх тих, що від тридцятьох років і вище аж до п'ятдесятьох років, усіх, що зобов'язані до служби, щоб виконувати діло в наметі зборів.

⁴ Служба синів Кегата у наметі зборів буде така: ходити коло найсвятіших речей.

⁵ Коли табір вирушатиме, Арон та сини його ввійдуть, спустять внутрішню завісу та вкриють нею ковчег свідництва,

⁶ і покладуть на нього покривало з борсучих шкур, і розстелять на ньому багряне простирало та й позсовують у нього носила.

⁷ А на столі предкладання розстелять блаватно-порфіровий обрус та й поставлять на нього миски, кубки та кадильниці, і чаші для возливання; і повсякчасний хліб теж буде на ньому.

⁸ На все те накинуть плахту з кармазину і покриють покривалом з борсучих шкур та й повсовують у нього носила.

⁹ І візьмуть багрянну плахту та й накриють світильник і світичі його, і щипці, і гасильниці, і ввесь посуд на олію, що її вживають до нього,

¹⁰ і обгорнуть його з усім його знаряддям у покривало з борсучих шкур та й покладуть на ноші,

¹¹ а на золотий жертovníк накинуть багрянну плахту і покриють його покривалом з борсучих шкур та й повсовують у нього носила.

¹² І візьмуть усю посудину, що у святині вживається до служби, та й покладуть у

багрянту плахту і покривуть покривалом з борсучих шкур і вкладуть на ноші.

13 І виберуть попіл з жертовника та й накриють його обрусом з порфіри.

14 І складуть на ньому увесь посуд, що вживається на службі при ньому: жарівниці й вилка та кочерги, і кропильниці, і все знаряддя до жертовника; і накриють усе те покривалом з борсучих шкур та й повсовують у нього носила.

15 А як Арон та сини його закінчать покривати святі речі й увесь святий посуд, коли рушатиме табір, тоді прийдуть сини Кегата, щоб нести їх; але так, щоб не торкалися святих речей і від того не повмирали. Ось такий обов'язок синів Кегата коло намету зборів.

16 Єлеазар же, син Арона священика, доглядатиме олію для світильника, пахуче кадило, повсякчасну офіру і миро для помазання: доглядатиме всю храмину й усе, що є в ній, так святиню, як і знаряддя її."

17 Господь промовив до Мойсея та Арона:

18 "Глядіть, щоб покоління Кегатіїв не зникло з-поміж левітів.

19 А щоб вони жили, щоб не померли, коли приступатимуть до святих речей, ви чинитимете з ними так: нехай Арон та сини його входять і призначають кожного з них до служби та до ноші.

20 Самі ж вони не сміють увіходити й дивитись на святе, хоч би й на хвилину, бо інакше помруть."

21 Господь промовив до Мойсея:

22 "Перелічи також синів Гершона, за батьківськими домами їхніми, за родинами їхніми.

23 Від тридцятьох років і вище, аж до п'ятдесятьох років перелічиш їх, усіх зобов'язаних до роботи, щоб служити службу в наметі зборів.

24 Служба ж родин Гершоніїв при роботі та переносі буде така:

25 вони нестимуть завіси храмини і намет зборів, покривало його і покривало з борсучих шкур зверху на ньому, і завісу коло входу до намету зборів,

26 і запони з двору, і завісу, що при вході до воріт у дворі, який навколо храмини та жертовника, і мотузи до них, і все їхнє службове знаряддя; і зроблять усе, що треба зробити коло них.

27 До розпорядимости Арона та синів його буде вся служба Гершоніїв, у всьому, що вони мають переносити й робити; і ви призначите їх доглядати все, що матимуть нести.

28 Така служба родин Гершоніїв при наметі зборів; і виконуватимуть вони свою службу під доглядом Ітамара, сина Арона священика.

29 Синів Мерарі теж перелічиш за родинами їхніми, за батьківськими домами їхніми.

30 Від тридцятьох років і вище, аж до п'ятдесятьох перелічиш їх, усіх зобов'язаних до роботи, щоб служити службу в наметі зборів.

31 Ось ті речі, що доручено нести їм, і вся їхня служба у наметі зборів: дошки та засуви, і стовпи, і підніжки до храмини,

32 стовпи у дворі навколо та підніжки їхні, і кілки, і мотуззя з усім знаряддям їхнім для кожної їхньої потреби; перелічите поіменно речі, що їх доручено їм нести.

33 Така служба родин Мераріїв згідно з усякою їхньою роботою при наметі зборів, під наглядом Ітамара, сина Арона священика."

34 Тож перелічили Мойсей та Арон і князі громадські синів Кегата за родинами їхніми та за батьківськими домами їхніми,

- ³⁵ від тридцятьох років і вище, до п'ятдесятьох років, усіх зобов'язаних до роботи та до служби в наметі зборів.
- ³⁶ І було нараховано їх за родинами 2750.
- ³⁷ Це пораховані з родин Кегата, всі, що були на службі при наметі зборів, яких порахував Мойсей з Ароном на наказ Господній, даний Мойсеєві.
- ³⁸ Перелічено й синів Гершона за родинами їхніми та їхніми батьківськими домами,
- ³⁹ від тридцятьох років і вище, аж до п'ятдесятьох років, усіх зобов'язаних до роботи та до служби у наметі зборів.
- ⁴⁰ І було пораховано за родинами їхніми, за батьківськими домами їхніми, 2630.
- ⁴¹ Це пораховані з родини Гершона, всі, хто були на службі при наметі зборів та що їх порахував Мойсей з Ароном на наказ Господній.
- ⁴² І перелічено родини синів Мерарі, за їхніми родинами, за батьківськими домами їхніми,
- ⁴³ від тридцятьох років і вище, аж до п'ятдесятьох років, усіх зобов'язаних до роботи та до служби у наметі зборів.
- ⁴⁴ І було нараховано їх за родинами їхніми 3200.
- ⁴⁵ Це пораховані з родини синів Мерарі, що їх порахували Мойсей та Арон на наказ Господній, даний Мойсеєві.
- ⁴⁶ Усіх перелічених левітів, що почислив їх Мойсей з Ароном та з князями Ізраїля, за родинами їхніми, за батьківськими домами їхніми,
- ⁴⁷ від тридцятьох років і вище, аж до п'ятдесятьох років, усіх зобов'язаних до роботи при богослужбі та переношуванні в наметі зборів,
- ⁴⁸ було 8580.
- ⁴⁹ За наказом Господнім через Мойсея, кожен був призначений до своєї служби та до свого обов'язку; а призначені були ті, яких повелів Господь Мойсеєві.

РОЗДІЛ: 5

Господь промовив до Мойсея:

- ² “Повели синам Ізраїля, щоб видалили геть із табору кожного прокаженого і кожного течивого, і кожного, хто став нечистий від мерця.
- ³ Так чоловіка, як і жінку видалите геть із табору, щоб не оскверняли табір, серед якого я витаю.”
- ⁴ Так і зробили сини Ізраїля і видалили їх геть із табору. Як повелів Господь Мойсеєві, так і зробили сини Ізраїля.
- ⁵ Господь промовив до Мойсея:
- ⁶ “Скажи синам Ізраїля: коли який-небудь чоловік або жінка вчинить якийсь гріх на шкоду ближньому, спроневірившись Господеві, і відчуватиме провину,
- ⁷ то нехай визнає свій гріх, що ним згрішив, і відшкодує повнотою та ще й наддасть п'ятину тому, кого пошкодив.
- ⁸ А коли в того нема ніякого родича, щоб повернути йому шкоду, то відшкодування буде Господеві, для священика, окрім покутного барана, що ним за винного відправиться покута.
- ⁹ Усяка жертва возношення, з усяких святих речей синів Ізраїля, що принесуть священикові, йому належатиме.

- 10** Святі речі належатимуть тому, хто їх приносить; що ж хтось дає священикові, його буде.”
- 11** Господь промовив до Мойсея:
- 12** “Скажи синам Ізраїля і повідай їм: Коли чиясь жінка зійде на манівці й спроневірється йому,
- 13** і хтось інший зляжеться з нею так, що чоловік про те не знає, бо вона осквернилась потайки і нема свідків проти неї, саму ж її не впіймано на вчинку,
- 14** і як охопить його дух ревнощів і заходиться він ревнувати свою жінку, чи то справді осквернилась вона, а чи ні,
- 15** то той чоловік приведе свою жінку до священика й принесе ради неї дар, десятину ефи ячмінної муки; він не литиме олії на неї і не кластиме до неї ладану, бо це офіра за ревнощі, офіра на спомин, що нагадує провину.
- 16** Нехай священик звелить їй приступити і поставити її перед Господом.
- 17** Потім візьме святої води у глиняну посудину, візьме й порошу, що на долівці у храміні, та й кине його у воду.
- 18** Отже поставить жінку перед Господом і, відкривши їй голову, покладе їй на руки поминальну офіру, тобто офіру за ревнування; а сам триматиме в руці гірку воду, що наводить прокляття.
- 19** І заклинатиме жінку священик і казатиме їй: Якщо не лежав ніхто з тобою, і якщо ти, будши за твоїм чоловіком, не зійшла на манівці нечистотою, то будь непошкоджена від цієї гіркої води, що наводить прокляття.
- 20** Якщо ж ти, будши за твоїм чоловіком, зійшла на манівці й осквернила себе, і лежав хтось із тобою, окрім твого чоловіка,
- 21** то тут заклене священик жінку клятьбою прокляття і скаже до неї: Нехай Господь видасть тебе на прокляття й злоріччя серед твого народу і допустить, щоб зів'яло твоє лоно і опух живіт твій.
- 22** Нехай оця вода, що стягає прокляття, увійде в твою утробу, щоб твій живіт опух і щоб лоно твоє зів'яло. - А жінка відповість: Амінь, амінь.
- 23** І запише священик ті прокляття на аркуші та й змиє їх гіркою водою,
- 24** і подасть жінці напитися гіркої води, що наводить прокляття, щоб вона ввійшла в неї для гіркоти.
- 25** Потім священик візьме з руки жінки офіру за ревнування і поколихає нею перед Господом, і принесе її до жертovníка,
- 26** і візьме жменю з офіри як кадило та й пустить димом на жертovníку, а потім дасть жінці напитися води.
- 27** А як дасть їй води напитись, то, коли вона осквернила себе і спроневірилася своєму чоловікові, то станеться, що вода прокляття увійде в неї у всій своїй гіркоті, і опухне живіт у неї, і зів'яне лоно в неї, і стане вона проклята серед своїх людей.
- 28** А коли жінка не осквернила себе, коли вона чиста, то не зазнає ніякої шкоди і матиме потомство.
- 29** Це закон про ревнування: чи то коли жінка, будши за чоловіком, зійде на манівці й осквернить себе,
- 30** чи то коли чоловіка охопить дух ревнощів, і він заходиться ревнувати свою жінку; він поставить її перед Господом, а священик виконає над нею увесь закон цей.
- 31** Так проститься чоловікові його провина, а жінка понесе кару за гріх свій.”

РОЗДІЛ: 6

Господь промовив до Мойсея:

2 “Скажи синам Ізраїля і повідай їм: Коли чоловік чи жінка врочисто обрікається назорейським обітом, щоб посвятитися Господеві,

3 то від вина й п'яних напоїв буде стримуватись; ні винного, ні оцту з інших п'яних напоїв не питиме і жадного виноградного соку не питиме, і не їстиме ані свіжого, ані сушеного винограду.

4 Увесь час свого назорейства не їстиме нічого, що зроблено з виноградної лози, чи то воно з винограду незрілого, чи з лущиння.

5 По увесь час його назорейського обіту бритва хай не торкається його голови; поки не сповняться дні, що на них він посвятився Господеві, він буде святий; він запустить волосся на голові в себе.

6 По увесь час його посвячення Господеві не ввійде туди, де буде мертвий.

7 Ні ради батька свого, ні ради матері своєї, ні заради брата, ні задля сестри не оскверниться він, коли помер хтось із них, бо знак посвячення Богові своєму в нього на голові.

8 По всі дні назорейства свого буде він святий Господеві.

9 А коли хтось несподівано помре при ньому і він осквернить свою посвячену голову, то в день очищення обстриже голову собі; сьомого дня обстриже її.

10 Восьмого ж дня принесе священикові, до входу в намет зборів, дві горлиці або двох голуб'ят.

11 А священик принесе одне як жертву за гріх, а друге на всепалення і спокутує його вину з-за мерця, і знов освятить його голову того самого дня,

12 і поновить дні його назорейства Господеві та й принесе однолітнє ягня в жертву за провину; попередні ж дні пропадуть, бо назорейство його було осквернене.

13 Ось закон про назорея: того дня, коли сповниться час його назорейства, приведуть його до входу в намет зборів,

14 і він принесе свою жертву Господеві: однолітнє ягня без вади на всепалення та однолітню ягничку без вади на жертву за гріх; і одного барана без вади на мирну жертву,

15 і кошик опрісноків-коржів з питльованої муки, замішаної на олії, та опрісноків-паляниць, помащених олією, до того й належні офіри та возливання.

16 І принесе це все священик перед Господа і виконає жертву за гріх та у всепалення за назорея.

17 А барана принесе як мирну жертву Господеві вкупі з кошиком опрісноків, і принесе офіру та возливання до Того.

18 І назорей обстриже, коло входу в намет зборів, свою посвячену голову і візьме посвячене волосся та й покладе на вогонь, той, що під мирною жертвою.

19 Потім священик візьме варену лопатку з барана та одного опрісного коржа з кошика й одну опрісну паляницю та й покладе на руки назореєві, після того як той обстриже своє посвячене волосся.

20 І принесе священик їх у жертву колихання перед Господом; це свята частина для священика, окрім колиханої груднини та піднесеної лопатки; а після того назореєві можна пити вино.

21 Це закон про назорея, який склав обітницю, про його жертву Господеві за своє назорейство, крім того, на що його спромога; він мусить повестися згідно з своєю

обітницею, яку обітував, і за приписами закону про назорейство.”

22 Господь промовив до Мойсея:

23 “Скажи Аронові та синам його: так будете благословляти синів Ізраїля, мовивши до них:

24 Нехай Господь благословить тебе і охороняє тебе!

25 Нехай Господь світить обличчям своїм до тебе та милує тебе!

26 Нехай Господь оберне обличчя своє до тебе і дасть тобі мир!

27 Так закликатимуть ім'я моє на синів Ізраїля, і я благословлятиму їх.”

РОЗДІЛ: 7

Коли Мойсей, закінчивши ставити храмину, помазав та освятив її з усім її знаряддям, помазав та освятив також і жертovníк з усім його знаряддям,

2 князі Ізраїля, голови батьківських домів, князі колін, що стояли на чолі перепису, принесли дари.

3 Склали вони свої дари перед Господом: шість критих возів і дванадцять волів, один віз на двох князів і один віл на кожного, і привели їх до Господа.

4 І сказав Господь Мойсеєві:

5 “Візьми їх від них, вони будуть на службі при наметі зборів, і передай їх левітам, кожному згідно з його службою.”

6 І взяв Мойсей вози й волів та й віддав їх левітам.

7 Два вози й четверо волів віддав він синам Гершона, згідно з їхньою службою,

8 а чотири вози й восьмеро волів віддав синам Мерарі, згідно з їхньою службою під наглядом Ітамара, сина Арона священика.

9 Синам же Кегата не дав нічого, бо їм була доручена служба коло святих речей; на плечах мусіли вони носити їх.

10 Принесли князі дари для посвяти жертovníка, коли помазано його; принесли вони дари свої до жертovníка.

11 І Господь сказав Мойсеєві: “Нехай князі щодня по одному приносять дари свої для посвяти жертovníка.”

12 І той, хто першого дня приніс дари свої, був Нахшон, син Амінадава, з коліна Юди.

13 Дар його був: один срібний полумисок 130 шеклів вагою; один срібний кубок 70 шеклів, по шеклю святині, обидва повні питльованої муки, замішаної на олії, для офіри;

14 одна золота посудинка 10 шеклів вагою, повна кадила;

15 один бичок, один баран, одне ягня однолітнє на всепалення,

16 один козел на жертву за гріх;

17 а на мирну жертву: пара волів, п'ятеро баранів, п'ятеро козлів, п'ятеро ягнят однолітків. Це приносини Нахшона, сина Амінадава.

18 Другого дня свій дар приніс Натанаїл, син Цуара, князь коліна Іссахара.

19 Дар його був: один срібний полумисок 130 шеклів вагою; один срібний кубок 70 шеклів, по шеклю святині, обидва повні питльованої муки, замішаної на олії, для офіри;

20 одна золота посудинка 10 шеклів вагою, повна кадила;

21 один бичок, один баран, одне ягня однолітнє для всепалення;

- 22** один козел на жертву за гріх;
- 23** а на мирну жертву: пара волів, п'ятеро баранів, п'ятеро козлів, п'ятеро ягнят однолітків. Це принос Натанаїла, сина Цуара.
- 24** Третього дня свій дар приніс князь синів Завулону, Еліяв, син Хелона.
- 25** Дар його був: один срібний полумисок 130 шеклів вагою; один срібний кубок 70 шеклів, по шеклю святині, обидва повні питльованої муки, замішаної на олії, для офіри;
- 26** одна золота посудинка 10 шеклів вагою, повна кадила;
- 27** один бичок, один баран, одне ягня однолітнє на всепалення;
- 28** один козел на жертву за гріх;
- 29** а на мирну жертву: пара волів, п'ятеро баранів, п'ятеро козлів, п'ятеро ягнят однолітків. Це дар Еліява, сина Хелона
- 30** Четвертого дня приніс свій дар князь синів Рувима, Еліцур, син Шедеура.
- 31** Дар його був: один срібний полумисок 130 шеклів вагою; один срібний кубок 70 шеклів, по шеклю святині, обидва повні питльованої муки, замішаної на олії, для офіри;
- 32** одна золота посудинка 10 шеклів вагою, повна кадила;
- 33** один бичок, один баран, одне ягня однолітнє на всепалення;
- 34** один козел на жертву за гріх;
- 35** а на мирну жертву: пара волів, п'ятеро баранів, п'ятеро козлів, п'ятеро ягнят однолітків. Це приносили Еліцура, сина Шедеура.
- 36** П'ятого дня свій дар приніс князь синів Симеона, Шелуміел, син Цурішаддая.
- 37** Дар його був: один срібний полумисок 130 шеклів вагою; один срібний кубок 70 шеклів, по шеклю святині, обидва повні питльованої муки, замішаної на олії, для офіри;
- 38** одна золота посудинка 10 шеклів вагою, повна кадила;
- 39** один бичок, один баран, одне ягня однолітнє на всепалення;
- 40** один козел на жертву за гріх;
- 41** а на мирну жертву: пара волів, п'ятеро баранів, п'ятеро козлів, п'ятеро ягнят однолітків. Це дар Шелуміела, сина Цурішаддая.
- 42** Шостого дня приніс свій дар князь синів Гада, Еліясаф, син Реуела.
- 43** Дар його був: один срібний полумисок 130 шеклів вагою; один срібний кубок 70 шеклів, по шеклю святині, обидва повні питльованої муки, замішаної на олії, для офіри;
- 44** одна золота посудинка 10 шеклів вагою, повна кадила;
- 45** один бичок, один баран, одне ягня однолітнє на всепалення;
- 46** один козел на жертву за гріх;
- 47** а на мирну жертву пара волів, п'ятеро баранів, п'ятеро козлів, п'ятеро ягнят однолітків. Це дар Еліясафа, сина Реуела.
- 48** Сьомого дня приніс свій дар князь синів Ефраїма, Елішама, син Амігуда.
- 49** Дар його був: один срібний полумисок 130 шеклів вагою; один срібний кубок 70 шеклів, по шеклю святині, обидва повні питльованої муки, замішаної на олії, для офіри;
- 50** одна золота посудинка 10 шеклів вагою, повна кадила;
- 51** один бичок, один баран, одне ягня однолітнє на всепалення;

- ⁵² один козел на жертву за гріх.
- ⁵³ а на мирну жертву: пара волів, п'ятеро баранів, п'ятеро козлів, п'ятеро ягнят однолітків. Це приносини Елішами, сина Амігуда.
- ⁵⁴ Восьмого дня свій дар приніс князь синів Манассії, Гамлієл, син Педацура.
- ⁵⁵ Дар його був: один срібний полумисок 130 шеклів вагою; один срібний кубок 70 шеклів, по шеклю святині, обидва повні питльованої муки, замішаної на олії, для офіри;
- ⁵⁶ одна золота посудинка 10 шеклів вагою, повна кадила;
- ⁵⁷ один бичок, один баран, одне ягня однолітнє на всепалення;
- ⁵⁸ один козел на жертву за гріх;
- ⁵⁹ а на мирну жертву: пара волів, п'ятеро баранів, п'ятеро козлів, п'ятеро ягнят однолітків. Це дар Гамлієла, сина Педацура.
- ⁶⁰ Дев'ятого дня свій дар приніс князь синів Веніямина, Авідан, син Гідоні.
- ⁶¹ Дар його був: один срібний полумисок 130 шеклів; один срібний кубок 70 шеклів, по шеклю святині, обидва повні питльованої муки, замішаної на олії, для офіри;
- ⁶² одна золота посудинка 10 шеклів вагою, повна кадила;
- ⁶³ один бичок, один баран, одне ягня однолітнє на всепалення;
- ⁶⁴ один козел на жертву за гріх;
- ⁶⁵ а на мирну жертву: пара волів, п'ятеро баранів, п'ятеро козлів, п'ятеро ягнят однолітків. Це приносини Авідана, сина Гідоні.
- ⁶⁶ Десятого дня приніс свій дар князь синів Дана, Ахієзер, син Амішаддая.
- ⁶⁷ Дар його був: один срібний полумисок 130 шеклів вагою; один срібний кубок 70 шеклів, по шеклю святині, обидва повні питльованої муки, замішаної на олії, для офіри;
- ⁶⁸ одна золота посудинка 10 шеклів вагою, повна кадила;
- ⁶⁹ один бичок, один баран, одне ягня однолітнє на всепалення;
- ⁷⁰ один козел на жертву за гріх;
- ⁷¹ а на мирну жертву: пара волів, п'ятеро баранів, п'ятеро козлів, п'ятеро ягнят однолітків. Це дар Ахієзера, сина Амішаддая.
- ⁷² Одинадцятого дня приніс дар свій князь синів Ашера, Пагієл, син Охрана.
- ⁷³ Дар його був: один срібний полумисок 130 шеклів вагою; один срібний кубок 70 шеклів, по шеклю святині, обидва повні питльованої муки, замішаної на олії, для офіри;
- ⁷⁴ одна золота посудинка 10 шеклів вагою, повна кадила;
- ⁷⁵ один бичок, один баран, одне ягня однолітнє на всепалення;
- ⁷⁶ один козел на жертву за гріх;
- ⁷⁷ а на мирну жертву: пара волів, п'ятеро баранів, п'ятеро козлів, п'ятеро ягнят однолітків. Це дар Пагієла, сина Охрана.
- ⁷⁸ Дванадцятого дня приніс дар свій князь синів Нафталі, Ахіра, син Енана.
- ⁷⁹ Його дар був: один срібний полумисок 130 шеклів вагою; один срібний кубок 70 шеклів, по шеклю святині, обидва повні питльованої муки, замішаної на олії, для офіри;
- ⁸⁰ одна золота посудинка 10 шеклів вагою, повна кадила;
- ⁸¹ один бичок, один баран, одне ягня однолітнє на всепалення;
- ⁸² один козел на жертву за гріх;

- ⁸³ а на мирну жертву: пара волів, п'ятеро баранів, п'ятеро козлів, п'ятеро ягнят однолітків. Це приносини Ахіри, сина Енана.
- ⁸⁴ Дари від князів Ізраїля на посвяту жертовника в день його помазання були, отже такі: 12 срібних полумисків, 12 срібних кубків і 12 золотих посудинок.
- ⁸⁵ Кожний срібний полумисок важив 130 шеклів, а кожен кубок 70 шеклів. Усього срібла, що пішло на посуд, було 2400 шеклів, по шеклю святині.
- ⁸⁶ На 12 золотих посудинок, наповнених кадилом, вагою 10 шеклів кожна посудинка, по шеклю святині, пішло всього золота 120 шеклів.
- ⁸⁷ Усього товару на всепалення було: 12 бичків, 12 баранів, 12 ягнят однолітків, з їхніми (безкровними) офірами, та 12 козлів на жертву за гріх.
- ⁸⁸ А всієї великорослої скотини на мирну жертву було: 24 бички, 60 баранів, 60 козлів та 60 ягнят перволітків. Це дари на посвяту жертовника, коли він був помазаний.
- ⁸⁹ Коли Мойсей увіходив до намету зборів розмовляти з Богом, він чув голос, що промовляв до нього з віка на ковчезі свідчення між двома херувимами, - так бо промовляв до нього.

РОЗДІЛ: 8

Господь промовив до Мойсея:

- ² “Скажи Аронові й повідай йому: Коли ставитимеш угорі світичі на світильникові, то нехай сім світичів світяться на передньому боці світильника.”
- ³ І зробив Арон так: на передньому боці світильника поставив він світичі, як заповідав Господь Мойсеєві.
- ⁴ А світильник був кованої роботи з золота; і підстава його і квітки були кованої роботи. Мойсей зробив його за зразком, що його Господь показав йому.
- ⁵ Промовив Господь до Мойсея:
- ⁶ “Візьми левітів з-поміж синів Ізраїля та очисти їх.
- ⁷ Та ось що мусиш з ними вчинити, щоб очистити їх: покропи їх водою, яка очищає гріхи, і нехай вони обголять бритвою все своє тіло, повибирають одіж свою й очистяться.
- ⁸ І нехай візьмуть бичка та офіру до нього з питльованої муки, замішаної з оливою; а другого бичка візьмеш на жертву за гріх.
- ⁹ І приведеш левітів до намету зборів і скличеш усю громаду синів Ізраїля.
- ¹⁰ І припровадиш левітів до Господа, а сини Ізраїля покладуть руки свої на левітів.
- ¹¹ Арон же приведе левітів як офіру перед Господа, від синів Ізраїля, щоб служили службу Господеві.
- ¹² І покладуть левіти руки на голови бичкам; одного принесеш у жертву за гріх, а другого на всепалення Господеві, щоб відправити покуту за левітів.
- ¹³ Потім поставиш левітів перед Ароном та перед синами його і віддаси їх в офіру Господеві.
- ¹⁴ І вилучиш левітів з-поміж синів Ізраїля, щоб були моїми.
- ¹⁵ А після того левіти ввійдуть до служби у наметі зборів. Отже ти їх очистиш і приведеш як жертву.
- ¹⁶ Вони бо цілком належать мені з-поміж синів Ізраїля; замість усіх, що першими приводить мати, усіх первородних синів Ізраїля, взяв я їх собі.
- ¹⁷ Мені бо належить усе первородне між синами Ізраїля, чи то людина, а чи скотина;

з того дня, коли я повбивав усіх первістків в Єгипетській землі, присвятив я їх собі.

18 Я взяв собі левітів замість усіх первістків між синами Ізраїля,

19 та й оддав їх Аронові й синам його, щоб вони їм належали з-поміж синів Ізраїля, щоб замість синів Ізраїля служили при службі в наметі зборів і щоб за них відправляли покуту, щоб не впала на синів Ізраїля кара, коли приступатимуть до святині.”

20 Тож Мойсей з Ароном та всією громадою синів Ізраїля вчинив щодо левітів усе, що заповідав Господь Мойсеєві про левітів; так і вчинили з ними сини Ізраїля.

21 Очистились левіти, повипирали свою одежу, і Арон привів їх як жертву перед Господа та відправив за них покуту, щоб очистити їх.

22 І після того увійшли левіти до намету зборів, щоб служити свою службу під наглядом Арона та синів його. Як заповідав Господь Мойсеєві про левітів, так і вчинили з ними.

23 Господь промовив до Мойсея:

24 “Це закон про левітів: від двадцяти п'яти років і вище ставатимуть вони до служби у наметі зборів,

25 а від п'ятдесятьох років залишать службу, не служитимуть більше.

26 Вони допомагатимуть братам своїм при наметі зборів, доглядаючи за всім, роботи ж не робитимуть. Так зробиш з левітами щодо їхньої служби.”

РОЗДІЛ: 9

Господь промовив до Мойсея в Синай-пустині, другого року по виході з Єгипетської землі, першого місяця:

2 “Нехай сини Ізраїля відсвяткують Пасху в призначений час.

3 Чотирнадцятого дня цього місяця надвечір святкуватимете її у свій час; за всіма установами й за всіма приписами її святкуватимете її.”

4 І сказав Мойсей синам Ізраїля, щоб святкували Пасху.

5 І святкували вони Пасху першого місяця, чотирнадцятого дня місяця, надвечір, у Синай-пустині. Згідно з усім, як заповідав Господь Мойсеєві, вчинили сини Ізраїля.

6 Та були деякі, що осквернилися трупом і не могли на той день святкувати Пасху; тож приступили вони того дня до Мойсея й до Арона

7 і мовили до них: “Ми осквернилися трупом. Та чого б то нам мало бути заборонено принести дари Господеві у свій час серед синів Ізраїля?”

8 І каже до них Мойсей: “Заждіть лишень, я послухаю, що Господь повелить щодо вас.”

9 І Господь промовив до Мойсея.

10 “Промов до синів Ізраїля словами: Кожний з вас та ваших потомків, хто оскверниться трупом чи буде у великій дорозі, святкуватиме Пасху на честь Господа.

11 Але він святкуватиме її другого місяця, на чотирнадцятий день, надвечір; з опрісноками й гірким зіллям їстиме він її,

12 так, щоб не лишалось нічого з неї до ранку і кістки не ломлено в ній, виконуючи все за обрядом Пасхи.

13 Коли ж би хтонебудь, будучи чистий і не в дорозі, занедбав святкувати Пасху, той викорінений буде з-поміж людей своїх, бо не приніс жертву Господеві в призначений час. Людина та нестиме кару за свій гріх.

- ¹⁴ Коли ж чужинці, що перебувають з вами, захочуть святкувати Пасху на честь Господа, нехай святкують за установами та приписами її; той самий обряд нехай буде в вас, так для чужинця, як і для тубільця.”
- ¹⁵ Того ж дня, коли поставлено храмину, хмара вкрила храмину, отой намет свідочтва, а ввечері вона стала мов полум'я над храминою, і так було аж до ранку.
- ¹⁶ Так було весь час: хмара вкривала її за дня, а вночі вона ставала мов полум'я.
- ¹⁷ І щоразу, коли знімалась хмара над наметом, сини Ізраїля рушали в дорогу; а на тому місці, де хмара опускалася, там отаборювалися сини Ізраїля.
- ¹⁸ За наказом Господнім рушали сини Ізраїля в дорогу, і за наказом Господнім отаборювалися; і весь час, коли хмара перебувала над храминою, стояли вони табором.
- ¹⁹ І коли хмара перебувала довгий час над храминою, то сини Ізраїля пильно дотримувалися наказу Господнього і не рушали.
- ²⁰ Часом хмара стояла лиш кілька днів над храминою; за Господнім велінням ставали вони табором і за Господнім велінням рушали далі.
- ²¹ А часом хмара зоставалася з вечора до ранку, вранці ж підносилась, і тоді й вони рушали; було, що хмара стояла весь день і ніч, а потім піднімалась, і тоді вони рушали далі.
- ²² Або два дні, або місяць, або й довше - як хмара перебувала над храминою, сини Ізраїля стояли табором і не пускалися в дорогу; коли ж вона піднімалась угору, то й вони йшли в дорогу.
- ²³ За Господнім велінням ставали вони табором, і за Господнім велінням вирушали в дорогу, пильнуючи волю Господню згідно з наказом Господнім, як передав його Мойсей.

РОЗДІЛ: 10

Господь промовив до Мойсея:

- ² “Зроби собі дві срібні сурми; кованої роботи зробиш їх, і будуть тобі на те, щоб скликати громаду і щоб знімати табір.
- ³ Коли засурмлять в обидві, то зійдеться до тебе вся громада коло входу в намет зборів.
- ⁴ А коли засурмлять тільки в одну, то зберуться до тебе князі, тисяцькі Ізраїля.
- ⁵ Коли засурмите на поготівля, двигнуться табори, розташовані на схід.
- ⁶ А коли засурмите на поготівля вдруге, вирушать табори, що на південь. Сурмитимуть на сполох, коли рушатимуть у дорогу.
- ⁷ Сурмитимете і тоді, коли треба буде скликати всю громаду, та тільки не так, як на поготівля.
- ⁸ Сурмитимуть же сини Арона, священики, в сурми, і вони будуть вам для повсякчасного вжитку в ваших поколіннях.
- ⁹ Коли підете, у вашому краї, проти ворога, що натискає на вас, то засурмите в сурми на сполох, і згадається про вас перед Господом, Богом вашим, і врятуєтеся від ворогів ваших.
- ¹⁰ І за днів радощів ваших, і на свята ваші, і коли з'являтиметься молодик, сурмитимете ви в сурми при всепаленнях ваших і при мирних жертвах ваших; і вони нагадуватимуть про вас перед Богом вашим: я - Господь, Бог ваш.”

- 11** Другого року, другого місяця, дванадцятого дня місяця знялася хмара вгору над храминою свідоцтва.
- 12** І сини Ізраїля рушили в мандри Синай-пустинню, і спинилась хмара у Паран-пустині.
- 13** Рушили, отже, вперше на наказ Господній через Мойсея.
- 14** Першим рушив прапор табору синів Юди, за полками їхніми; над військом його був Нахшон, син Амінадава.
- 15** А над військом коліна синів Іссахара був Натанаїл, син Цуара.
- 16** Над військом же коліна Завулону був Еліяв, син Хелона.
- 17** І коли храмину було розібрано, вирушили сини Гершона й сини Мерарі, несучи її.
- 18** Потім вирушив прапор табору Рувима, за полками їхніми; над військом його був Еліцур, син Шедеура.
- 19** Над військом же коліна синів Симеона був Шелумієл, син Цурішаддая.
- 20** А над військом коліна синів Гада був Еліасаф, син Реуела.
- 21** Рушили й Кегатії, що несли святі речі, тож поки вони прийшли, інші вже поставили були храмину.
- 22** По тому вирушив прапор табору синів Ефраїма, за полками їхніми; над військом їхнім був Елішама, син Амігуда.
- 23** А над військом коліна синів Манассії був Гамлієл, син Педацура.
- 24** Над військом же коліна Веніямина був Авідан, син Гідоні.
- 25** Потім вирушив прапор табору синів Дана, що був іззаду, мов сторожа всім таборам, за полками їхніми; над його військом був Ахієзер, син Амішаддая.
- 26** Над військом же коліна синів Ашера був Пагієл, син Охрана.
- 27** А над військом коліна синів Нафталі був Ахіра, син Енана.
- 28** Такий був похідний лад синів Ізраїля, коли вони рушили в дорогу.
- 29** Мойсей сказав до Ховава, сина Реуела, мідіянина, свого тестя: “Ми простуємо до того місця, про яке мовив Господь: Я його дав вам. - Ходи з нами, і добре тобі буде серед нас, бо Господь обіцяв добро Ізраїлеві.”
- 30** А той до нього й каже: “Не піду я з вами, я піду радше в мою землю, в мій рідний край.”
- 31** Мойсей і каже: “Не покидай нас, прошу тебе, ти бо знаєш, де нам ставати табором у пустелі, то й будеш нам очима.
- 32** Тож як підеш із нами, то ті блага, які вчинить нам Господь, ми вчинимо й тобі.”
- 33** І двигнулися вони від Господньої гори три дні дороги, і кивот Господнього завіту йшов три дні дороги перед ними, щоб знайти їм місце для постою.
- 34** І хмара Господня була над ними вдень, коли рушали вони табором.
- 35** А як рушав ковчег, мовив Мойсей: “Устань, Господи! Нехай розсипляться вороги твої! Нехай розбіжаться від обличчя твого ті, що ненавидять тебе!”
- 36** Коли ж ставав, то Мойсей мовив: “Спочинь, Господи, серед незлічених тисяч Ізраїля!”

РОЗДІЛ: 11

Почали люди гірко нарікати, і дійшло нарікання до вух Господніх; почув Господь та й запалав гнів його, і зайнявся між ними вогонь Господній і пожеж кінець табору.

² Заголосили люди до Мойсея, і Мойсей заблагав до Господа, то вогонь і погас.

³ І названо те місце Тавера, бо палав між ними вогонь Господній.

⁴ І забаглося мішаний юрбі, що була між ними, їсти так, що й сини Ізраїля собі стали плакати: хто, мовляв, дасть нам м'яса їсти?

⁵ Пригадуємо собі рибу, що задарма їли в Єгипті, огірки, дині, пір, цибулю, часник;

⁶ а тепер душа наша прагне: нема нічогісінько, сама лише манна перед нашими очима.

⁷ Була ж манна, наче коріяндрове насіння, а колір її, як колір буелія.

⁸ Народ розсипався і збирав її і молів на жорнах або товк у ступах, то й варили її в горщиках і пекли пляцки; а на смак була вона, мов тістечко на олії.

⁹ І коли вночі спадала роса на табір, то спадала на нього й манна.

¹⁰ Вчув Мойсей, що народ плаче по сім'ях, кожен коло входу до свого шатра, і гнів Господній запалав вельми, то й стало йому прикро.

¹¹ І сказав Мойсей до Господа: "Чому вчинив ти таке з своїм слугою? Чому не знайшов я ласки в очах у тебе, що он тягар усього цього народу звалив єси на мене?"

¹² Чи то ж я зачав увесь той народ? Чи то ж я породив його, що ти мені кажеш: носи його, мовляв, на лоні в себе, як то нянька носить немовлятко, аж до землі, про яку ти клявся їхнім батькам?

¹³ Звідкіль узяти мені м'яса, щоб нагодувати весь народ оцей? Ось вони з плачем насили на мене, кажучи: Дай нам м'яса їсти!

¹⁴ Не під силу мені одному нести весь люд оцей; занадто тяжкий він для мене.

¹⁵ Якщо й далі так обходитимешся зо мною, то ліпше, молю, вбий мене, коли я знайшов ласку в очах твоїх, щоб я не бачив горя мого."

¹⁶ І промовив Господь до Мойсея: "Збери лишень мені сімдесят чоловіків із старшин в Ізраїлі, про яких знаєш, що вони люди розсудливі та вміють правити народом, і приведи їх до намету зборів; нехай стануть там з тобою.

¹⁷ Я зйду й говоритиму там із тобою, і візьму від духу, що на тобі, та й покладу на них, то вони й нестимуть з тобою тягар народу, щоб не одному тобі нести його.

¹⁸ А людям скажи: Освятіться на завтра, й їстимете м'ясо; за те, що ви плакали вголос перед Господом, примовлявши: О коли б то ми вже мали м'яса! В Єгипті було нам так добре! - дасть вам Господь м'яса, і їстимете.

¹⁹ Не один день їстимете, і не два дні, і не п'ять день, і не десять день, і не двадцять день,

²⁰ а цілий місяць, аж покіль не знудиться й не опротивіє вам, ви бо погордували Господом, який серед вас, і плакали перед ним, нарікаючи: Чого це, мовляв, вийшли ми з Єгипту?"

²¹ І сказав Мойсей: "Народу, що між ним я обертаюся, 600 000 піхоти, а ти кажеш, дам вам м'яса, щоб їли цілий місяць.

²² Хіба вистачило б для них, якби повбивати дрібну й велику скотину? Хіба вистачило б для них, якби виловити всю рибу в морі?"

²³ Господь мовив до Мойсея: "А хіба рука Господня вкоротилась? Ось побачиш, чи справдиться слово моє, чи ні."

²⁴ Вийшов Мойсей і передав народові слова Господні; потім зібрав сімдесят чоловіків із старших народу й поставив їх навкруги намету.

- ²⁵ І зійшов Господь у хмарі та й говорив з ними; і взявши з духу, що був на ньому, поклав на сімдесятох старших; як тільки спускався на них дух, то вони пророкували, а поза тим не пророкували.
- ²⁶ Двоє чоловіків залишилися були в таборі: один на ім'я Елдад, а другий Медад; і спустився на них дух; були вони записані, але не вийшли були до намету, отож стали вони пророкувати в таборі.
- ²⁷ Прибіг якийсь хлопчина та й оповів Мойсеєві, кажучи: "Елдад та Медад пророкують у таборі."
- ²⁸ А Ісус Навин, що usługовував Мойсеєві змалку, урвав йому мову, кажучи: "Мій пане Мойсею, заборони їм!"
- ²⁹ Мойсей йому й каже: "Чого то ти заздриш замість мене? Ох, коли б то ввесь люд Господній та й зробився пророком! Коли б то Господь зіслав свій дух на них!"
- ³⁰ І повернувся Мойсей до табору, сам він і старші Ізраїля.
- ³¹ І повіяло вітром від Господа, і нанесло перепилиць від моря та й накидало їх у табір - десь на день ходи в один бік і десь на день ходи в другий, навкруги табору, а поверх землі близько на два лікті.
- ³² Кинулись люди збирати перепелиць - увесь той день і всю ніч ще й увесь другий день; навіть хто найменше назбирав, мав десять хомерів, тож і розстелили їх навколо табору.
- ³³ М'ясо було ще в них на зубах, ще його й не з'їли, а гнів Господній уже запалав на людей, і вдарив Господь їх тяжким мором.
- ³⁴ Тим і названо те місце Ківрот-га-Тава, там бо поховано людей, що були ласі.
- ³⁵ З Ківрот-га-Тави рушив народ до Хацероту, і в Хацероті зупинився.

РОЗДІЛ: 12

- М**арія ж з Ароном нарікали на Мойсея з-за жінки-кушійки, він бо взяв жінку-кушійку, і говорили: "Чи тільки ж до Мойсея промовляв Господь? Хіба й до нас не говорив він?" Господь почув те.
- ³ З Мойсея ж був собі вельми тихий чоловік, понад усіх людей на світі.
- ⁴ Тож зараз і сказав Господь до Мойсея, Арона та до Марії: "Вийдіть ви троє, йдіть до намету зборів." І вийшли вони троє.
- ⁵ І зійшов Господь у хмарному стовпі, ставши коло входу в намет, і покликав Арона й Марію; і коли вони вийшли обоє,
- ⁶ сказав: "Ось слухайте мої слова: Якби хтось із вас та був пророком, я б, Господь, у видінні об'явивсь йому, і в сні говорив із ним.
- ⁷ Не так слуга мій Мойсей, а повіреник він у всьому моєму домі.
- ⁸ Устами до уст розмовляю я з ним, і ясно, не загадками, і бачить він образ Господній. Як же то ви посміли нарікати на Мойсея, на слугу мого?"
- ⁹ І, палаючи гнівом супроти них, відійшов Господь.
- ¹⁰ Скоро ж хмара відступила від намету зборів, Марія зробилась білою, мов сніг, від прокази. Обернувся Арон до Марії, аж вона прокажена.
- ¹¹ Тож каже Арон до Мойсея: "Пане мій, благаю тебе, не накладай на нас кару за гріх, і що по-дурному вчинили ми.
- ¹² Молю тебе, нехай вона не буде, мов та мертва дитина, що вроджується на світ із напівзогнилим тілом."

- ¹³ І закликав Мойсей до Господа словами: “Благаю тебе, Боже, уздорови її.”
- ¹⁴ Господь же сказав Мойсеєві: “А що якби її батько плюнув їй у вічі, то чи не була б вона осоромлена на цілих сім день? Тож нехай зачинять її на сім день поза табором, а потім нехай приймуть назад до себе.”
- ¹⁵ І відокремили Марію на сім днів за табором; народ не вирушав у дорогу, аж поки вона не повернулася.
- ¹⁶ По тому ж народ вирушив із Хацероту та й отаборився у Паран-пустині.

РОЗДІЛ: 13

Промовив Господь до Мойсея:

- ² “Пошли людей та нехай розглянуть Ханаан-землю, що ось я хочу дати її синам Ізраїля; пошлете їх по одному з батьківського коліна та щоб усі з них були князями.”
- ³ І послав Мойсей їх із Паран-пустині за Господнім наказом; самих таких чоловіків послав, що були головами в синів Ізраїля.
- ⁴ Ось їхні ймення: від коліна Рувима Шаммуа, син Заккура.
- ⁵ Від коліна Симеона Шафат, син Хорі.
- ⁶ Від коліна Юди Калев, син Єфунне.
- ⁷ Від коліна Іссахара Їгал, син Йосифа.
- ⁸ Від коліна Ефраїма Ошеа, син Нуна.
- ⁹ Від коліна Веніямина Палті, син Рафу.
- ¹⁰ Від коліна Завулону Гаддієл, син Соді.
- ¹¹ Від коліна Йосифа, коліна Манассії, Гадді, син Сусі.
- ¹² Від коліна Дана Аммієл, син Гемаллі.
- ¹³ Від коліна Ашера Сетур, син Міхаєла.
- ¹⁴ Від коліна Нафталі Нахбі, син Вофсі.
- ¹⁵ Від коліна Гада Реуел, син Махі.
- ¹⁶ Це ймення мужів, яких послав Мойсей, щоб розглянули землю. Ошеу ж, сина Нуна, назвав Мойсей - Єгошуа (Ісус).
- ¹⁷ Послав їх Мойсей, щоб розглянули Ханаан-землю і мовив: “Здійміться звідсіль у Негев та й зійдіть на гору,
- ¹⁸ та огляньте землю, яка вона, і люд, що в ній живе, сильний він чи слабкий, мало його чи багато,
- ¹⁹ і який той край, де він живе, чи добрий чи поганий, і які міста, що в них живе він, чи відкриті чи укріплені,
- ²⁰ і яка земля, родюча вона чи ялова, чи є на ній дерево а чи ні. Та будьте сміливі й принесіть плоди землі.” А була саме пора дозрівання винограду.
- ²¹ То й пішли вони й розглянули землю від Сін-пустині до Рехову, що в напрямі Хамату.
- ²² Зійшли вони у Негев і дійшли до Хеврону, а там же були Ахіман, Шешай і Талмай, діти Анакові. Хеврон же збудовано сім років перед Цоаном в Єгипті.
- ²³ І дійшовши до Ешкол-долини, зрізали вони там вітку з однією виноградною китицею та й несли її удвох на жердині, опріч ґранат і смоков.
- ²⁴ Місце ж те названо Ешкол-долиною з-за грон, що зрізали там сини Ізраїля.
- ²⁵ Повернулися вони з розглядин краю під кінець сорока днів.

- ²⁶ І, прибувши, прийшли вони до Мойсея та Арона й усієї громади синів Ізраїля в Паран-пустині, у Кадеші, і принесли вістку їм та всій громаді й показали їм плоди землі.
- ²⁷ Тож оповіли йому, кажучи: “Прийшли ми в землю, куди ти посилав нас; вона таки й справді молоком та медом тече, ось і плоди її.
- ²⁸ Тільки ж народ, що в ній живе, сильний та й міста укріплені, вельми великі; бачили ми там і потомків Анака.
- ²⁹ Амалек живе в землі Негев; а Хеттит і Євусій та Аморій живуть у горах, Ханаан же живе при морі і здовж берегів Йордану.”
- ³⁰ Тоді Калев заходився втихомирювати людей, що були проти Мойсея, і промовив: “Ми таки підемо й посядемо її, стане бо сили в нас її підбити.”
- ³¹ Чоловіки ж, які ходили з ним (на розглядини), твердили: “Ні, мовляв, не в силі ми напасти на той народ; він від нас сильніший.”
- ³² І рознесли вони між синами Ізраїля недобрі вістки про землю, яку розслідили, кажучи: “Земля, що нею ми пройшли, щоб розвідати її, то така земля, яка пожирає своїх мешканців, а всі люди, що їх ми бачили там, великі на зріст.
- ³³ Бачили ми там і велетнів, синів Анака, з роду велетнів; і самим нам здавалось, наче ми та сарана, і такими, певно, й були ми в їхніх очах.”

РОЗДІЛ: 14

Тоді зчинила вся громада великий галас, і люди плакали тієї ночі.

- ² І нарікали на Мойсея та на Арона всі сини Ізраїля; і вся громада мовляла до них: “Ой, бодай би ми померли в Єгипетській землі чи бодай би померли в цій пустині!
- ³ І навіщо то Господь веде нас у ту землю? Щоб полягти нам від меча та щоб жінки наші й діти зробилися здобиччю? Чи ж не ліпше нам повернутися в Єгипет?”
- ⁴ І мовляли одне до одного: “Настановімо собі вождя та й повернемось у Єгипет.”
- ⁵ Мойсей же з Ароном упали ниць перед усією громадою синів Ізраїля.
- ⁶ А Ісус Навин та Калев, син Ефунне, що ходили на розглядини землі, пороздирали на собі одіж
- ⁷ і промовили до всієї громади синів Ізраїля: “Земля, що нею переходили ми, щоб розглянути її, - земля ота вельми добра.
- ⁸ Коли Господь милостив нам, то він приведе нас у ту землю і дасть її нам: то бо земля, що справді тече молоком та медом.
- ⁹ Тільки проти Господа не бунтуйтеся і не полохайтесь людей тієї країни, бо вони для нас, мов хліб. Захисту в них немає, а Господь з нами: не лякайтесь їх.”
- ¹⁰ Та вся громада заговорила, щоб побити їх камінням; аж тут об'явилася слава Господня всім синам Ізраїля у наметі зборів.
- ¹¹ Промовив Господь до Мойсея: “Так доки ж люд оцей зневажатиме мене, і доки вони не довірять мені, не зважатимуть і на чуда всі ті, що я явив був серед них!
- ¹² Вдарю на них мором і вигублю їх; і виведу з тебе народ більший та сильніший, ніж вони.”
- ¹³ І сказав Мойсей до Господа: “Почують єгиптяни, з-поміж котрих випровадив ти з великою потугою твоєю оцей люд, і що скажуть?
- ¹⁴ Та й мешканці цієї країни теж чули, що ти, Господи, посеред людей твоїх, що тебе, Господи, вони віч-на-віч бачать та й що хмара твоя стоїть над ними, і у стовпі

хмарному ти йдеш поперед них за дня, а полум'яним стовпом уночі.

15 Тож як уб'єш ти люд оцей, як одного чоловіка, то народи, до яких дійшла чутка про тебе, скажуть:

16 Тому винищив Господь цих людей у пустині, що не здолав їх у ту впровадити землю, про яку їм клявся був.

17 Нехай же возвеличиться сила Господа мого, як то ти обітував.

18 Господь повільний до гніву й багатий милосердям, прощає гріх і переступ, хоч і не залишає нічого безкарно, а карає гріх батьків на дітях до третього й четвертого покоління.

19 Прости ж гріх люду цього з великого милосердя твого, так, як зносив єси люд цей від Єгипту аж досі!"

20 І сказав Господь: "Прощаю на твоє слово.

21 Але так, як я живий і як слави Господньої повна вся земля,

22 усі ті люди, які бачили мою славу й мої чудеса, що я сотворив в Єгипті й у пустині, і таки спокушали мене, ось уже вдесьте не слухали мій голос, -

23 ті люди не побачать землі, що про неї клявсь я їхнім батькам; усі ті, що зневажали мене, не побачать її.

24 Слугу ж мого Калева, за те, що був іншого духу та вірно слідував за мною, введу я в землю, до якої він уже ходив, і нащадки його володітимуть нею.

25 Нехай Амалек та Ханаан живуть собі в долині, а ви взавтра оберніться і рушайте геть у пустиню в напрямі до Червоного моря."

26 Господь промовив до Мойсея та Арона:

27 "І доки ця ледача юрба нарікатиме на мене? Чув я нарікання синів Ізраїля, що ним докоряють мені.

28 Тож скажи їм: Як живу я - слово Господнє, - зроблю з вами так, як ви наговорили в мої вуха.

29 У пустелі цій поляжуть ваші трупи, усі ви, що були перелічені, усім вашим числом, від двадцятьох років і старше, ви, що нарікали на мене. -

30 Ніхто з вас не ввійде в землю, в якій я, піднісши вгору мою руку, (покаявся) вас оселити, - крім Калева, сина Єфунне та Ісуса Навина.

31 Дітей же ваших, що про них ви казали, мовляв, вони здобиччю стануть, - їх я введу туди, і вони спізнають землю, якою ви нехтували.

32 Ви ж трупом ляжете в цій пустелі.

33 Діти ваші блукатимуть сорок років пустелею, щоб спокутувати ваші беззаконня, поки не зогниють ваші трупи в пустині.

34 За числом сорока днів, що ви розвідували землю, рахуючи один рік за один день, понесете ви кару за гріхи ваші сорок років, щоб зрозуміли, що то значить, як я вас покину.

35 Сам я, Господь, сказав, що так зроблю з ледачою юрбою цією, яка повстала проти мене; в оцій пустині вони загинуть, тут і помруть."

36 І ті чоловіки, що їх Мойсей посилав на розвідни землі й що, повернувшись, пустили погану поголоску про ту землю і довели всю громаду до нарікання на Мойсея,

37 чоловіки оті, що розпустили лихі вісті про землю, померли на місці перед Господом.

38 Тільки Ісус Навин та Калев, син Єфунне, zostалися живими з тих чоловіків, що

ходили на розвідини землі.

39 І коли промовив Мойсей ті слова до синів Ізраїля, засумували люди вельми.

40 А другого дня, вставши вранці, щоб зійти на верх гори, казали: “Ось ми тут, готові вийти на те місце, про яке казав Господь, бо ми згрішили.”

41 І каже Мойсей: “Чому ви переступаєте Господній наказ? Не пощастить вам.

42 Не здіймайтеся, бо нема між вами Господа, - бо інакше поб'ють вас вороги ваші.

43 Там амалекитяни та ханааняни проти вас, поляжете від їхнього меча, бо ви відвернулися від Господа, і Господь не буде з вами.”

44 Та вони таки вперлися вийти на верх гори, хоч ковчег союзу та Мойсей не рушили з-посеред табору.

45 Спустилися тоді амалекитяни та ханааняни, що жили в тих горах, та й розбили їх, і сікли їх аж до Хорми.

РОЗДІЛ: 15

Промовив Господь до Мойсея:

2 “Скажи до синів Ізраїля та повідай їм: Коли прийдете в землю вашого поселення, яку оце хочу вам дати,

3 і коли приноситимете вогненну офіру Господеві, чи всепалення, чи жертву, щоб виконати обітницю, чи як добровільні дари у ваші свята, щоб воскурити на честь Господа приємний запах з худоби або з овець,

4 то хто приносить Господеві свої приносини, принесе також в офіру десятину ефи питльованої муки, змішаної з чвертю гіна олії, -

5 і додаси до всепалення чи жертви вина на возливання, чверть гіна на кожне ягня.

6 При барані принесеш як офіру дві десятини ефи питльованої муки, змішаної з третиною гіна олії.

7 Вина ж на возливання принесеш третину гіна як приємний запах на честь Господа.

8 А коли принесеш у всепалення чи на жертву бичка, щоб виконати обітницю, чи мирну жертву Господеві,

9 то треба принести до бичка як офіру три десятини ефи питльованої муки, змішаної з половиною гіна олії;

10 а як возливання - принесеш половину гіна вина, щоб воскурити як приємний запах на честь Господа.

11 Так робитимуть при кожному волі й при кожному барані, і при ягняті, і при козеняті.

12 Скільки б не приносили жертв, для кожної зробіть так.

13 Кожен тубілець вчинить так, приносивши вогненну жертву як приємний запах на честь Господа.

14 І коли якийсь приходень, що перебуває з вами, або хтось інший між вами у ваших майбутніх поколіннях захоче принести вогненну жертву як приємний запах на честь Господа, то нехай і він так робить, як ви робите.

15 Установа буде одна для вас і для приходня; установа віковична у ваших поколіннях: як ви, так і приходень буде перед Господом.

16 Закон о один і одне право буде для вас і для приходня, що перебуває з вами.”

17 Господь промовив до Мойсея:

18 “Скажи синам Ізраїля і повідай їм: Коли прийдете в землю, в яку оце веду вас,

- 19** і коли почнете їсти хліб з тієї землі, то маєте принести дар возношення Господеві.
- 20** Першого калача з вашого тіста принесете - як дар возношення; принесете його так само, як дар з току.
- 21** Від першого вашого тіста даватимете Господеві дар возношення у майбутніх поколіннях ваших.
- 22** Коли ж пропустите щось ненароком і не виконаєте всіх цих заповідей, що Господь об'явив Мойсеєві,
- 23** себто всього того, що Господь повелів вам через Мойсея, з того дня, як Господь заповів ці заповіді, і потім, у всіх ваших поколіннях,
- 24** то коли станеться щось таке помилково, з необачности громади, вся громада принесе у всепалення одного бичка як приємний запах на честь Господа, з належною офірою і возливанням, за обрядом, і одного козла на жертву за гріх.
- 25** І священик відпокутує за всю громаду синів Ізраїля, і проститься їм, бо то була помилка й вони принесли належну вогненну жертву Господеві й жертву за гріх перед Господом за свою помилку.
- 26** І проститься всій громаді синів Ізраїля і приходневі, що перебуває між ними; бо на весь люд упаде всяка помилка.
- 27** Коли ж одна особа згрішить ненароком, то нехай принесе козу однолітку за гріх.
- 28** І священик відпокутує перед Господом за душу, що помилково згрішила, ненароком, відправивши за неї покуту, і проститься їй.
- 29** Чи то для тубільця з-посеред синів Ізраїля, а чи для чужинця, що перебуває між вами, закон один буде у вас для того, хто ненароком провиниться.
- 30** Хто ж, піднявши руку, заподіє щось лихе, чи буде то тубілець, а чи приходень, то такий ображає Господа і мусить бути викорінений з-поміж свого люду.
- 31** Зневаживши слово Господа й зламавши його заповідь, душа ота приречена на знищення; гріх її буде на ній."
- 32** Раз якось, коли сини Ізраїля були в пустині, знайшли вони чоловіка, що збирав суботнього дня дрова.
- 33** І взяли його ті, що знайшли, як він збирав дрова, та й привели до Мойсея та до Арона й усієї громади,
- 34** і віддали його під сторожу, бо ще не знати було, що треба з ним вчинити.
- 35** І Господь сказав Мойсеєві: "Той чоловік мусить умерти; нехай поб'є його камінням уся громада за табором."
- 36** І вивела його вся громада за табір та й побила камінням на смерть, як заповідав Господь Мойсеєві.
- 37** Сказав Господь Мойсеєві:
- 38** "Промов до синів Ізраїля і повідай їм, щоб вони й нащадки їхні поробили собі китиці на кінцях своєї одежі та щоб чіпляли ті китиці на кінцях багряними шнурочками
- 39** І будуть вам китиці на те, щоб ви, бачивши їх, згадували про всі заповіді Господні й виконували їх, і щоб ви не блукали за вашим серцем та вашими очима, які поривають вас до блуду;
- 40** щоб, пам'ятаючи та виконуючи всі мої заповіді, були ви святими у вашого Бога.
- 41** Я - Господь, Бог ваш, який вивів вас із Єгипетської землі, щоб бути вам Богом. Я - Господь, Бог ваш.

Корах, син Іцгара, сина Кегата, сина Леві, і Датан з Авірамом, сини Еліява, сина Паллу, сина Рувима,

² повстали проти Мойсея, і з ними 250 чоловік із синів Ізраїля, князі в громаді, радники на зборах, люди значні.

³ Зібрались вони проти Мойсея та Арона та й промовили до них: “Годі вам! Уся громада, всі - святі, і Господь серед них. Чого ж ви пнетесь високо над Господньою громадою?”

⁴ Почувши це Мойсей, впав обличчям до землі.

⁵ А згодом промовив до Кораха й усіх його прибічників: “До завтра! А там сповістить Господь, хто його й хто святий, щоб допустити його до себе; кого він вибрав, того й допустить до себе.

⁶ Зробіть так: возьміте з собою кадильниці, ти, Кораху, й ви всі з його громади,

⁷ і покладіть узавтра до них жару, а зверху посипте кадила перед Господом; той, кого вибере Господь, буде святий. Буде з вас, сини Леві!”

⁸ Промовив далі Мойсей до Кораха: “Ось послухайте, сини Леві.

⁹ Чи то ж мало вам, що Бог Ізраїля вилучив вас із громади синів Ізраїля та й допустив до себе, щоб ви виконували службу в храміні Господній і стояли перед громадою, послуговуючи їй?

¹⁰ А що Господь допустив тебе й усіх твоїх братів, синів Леві, з тобою до себе, то вам оце захотілося ще й священства?

¹¹ Адже ти й усі твої прибічники повстали проти Господа; Арон бо - що він таке, що ви нарікаєте на нього?”

¹² І послав Мойсей, щоб покликали Датана й Авірама, синів Еліява, та вони відказали: “Не підемо.

¹³ Хіба мало того, що ти вивів нас із землі, молоком та медом текучої, щоб поморити нас у пустелі; ти хочеш іще й князувати над нами?

¹⁴ Ані в землю, молоком та медом текучу, не привів ти нас, ані клаптика поля, ані виноградника у спадщину не дав нам. Хочеш осліпити очі цих людей? Не підемо.”

¹⁵ Розлютився вельми Мойсей і мовив до Господа: “Не зважай на їхню офіру! Ні одного осла не взяв я від них і не заподіяв лиха ні одному з них.”

¹⁶ І сказав Мойсей до Кораха: “Ти й усі твої прибічники, станьте взавтра перед Господом, сам ти й вони, та Арон,

¹⁷ і візьміть кожен свою кадильницю і покладіть до неї ладану, і принесіть кожен свою кадильницю до Господа, 250 кадильниць; ти й Арон, кожен свою кадильницю.”

¹⁸ Узяли вони кожен свою кадильницю, поклали до них жару, насипали зверху ладану та й поставили коло входу в намет зборів разом з Мойсеєм та Ароном.

¹⁹ І коли Корах скликав проти них усю громаду до входу в намет зборів, слава Господня з'явилась усій громаді.

²⁰ І промовив Господь до Мойсея та Арона:

²¹ “Відлучіться від цієї юрби, я вигублю їх в одну мить.”

²² І припали вони обличчям до землі й сказали: “О Боже, Боже духів усіх живих! Один чоловік согрішив, а гнів би твій мав бути на всю громаду?”

²³ Господь же промовив до Мойсея:

²⁴ “Скажи до громади: Відійдіть геть навкруги від житла Кораха, Датана й Авірама.”

²⁵ Устав Мойсей та й пішов до Датана й Авірама, а за ними пішли старші Ізраїля.

²⁶ І повелів він людям: “Відступіться від шатер цих злих людей і не торкайтеся нічого, що належить їм, щоб не загинути вам у їхніх гріхах.”

²⁷ І відступилися люди геть навкруги від жител Кораха, Датана й Авірама; а Датан з Авірамом вийшли та й поставали коло входу в свої шатра з жінками, дітьми й немовлятами своїми.

²⁸ І сказав Мойсей: “Ось із чого ви розумієте, що Господь послав мене зробити все те, що я зробив, та що не з власної волі чинив я.

²⁹ Коли вони помруть, як усі люди вмирають, і така сама доля спіткає їх, як усіх людей, то не послав мене Господь.

³⁰ Коли ж Господь сотворить нечуване щось, і земля роззявить рота свого й поглине їх та все, що є в них, і вони зійдуть живими в Шеол, тоді знайте, що ці люди зневажили Господа.”

³¹ Ледве закінчив він тую мову, як земля під ними розступилася,

³² роззявила рота свого та й поглинула їх самих, домівки їхні й усіх людей, що були в Кораха, та все майно.

³³ І провалилися вони й усе, що було в них, живими в Шеол, і земля закрилась над ними, і вони зникли з-поміж громади.

³⁴ І увесь Ізраїль, що був навколо них, на зойк їхній кинувся тікати; казали бо: “Щоб і нас не проглинула земля!”

³⁵ І вийшов вогонь від Господа й пожер 250 чоловік, що принесли були кадила.

РОЗДІЛ: 17

Промовив Господь до Мойсея:

² “Скажи Єлеазарові, синові Арона священика, щоб вигребав з пожарища кадилиць та геть струсив з них жар, вони бо посвячені.

³ З кадилиць отих людей, що проти самих себе згрішили, нехай зроблять тонко ковані бляшки на покриття жертовника, бо їх принесено до Господа, і вони стали святими; будуть вони знаком для синів Ізраїля.”

⁴ Узяв Єлеазар священик мідяні кадилиць, що їх були принесли ті, які згоріли, та й посплощував їх на покриття жертовника,

⁵ на спомин сином Ізраїля, щоб ніхто чужий, хто не з потомства Арона, не приступав кадити перед Господом і щоб і з ним не сталось, як із Корахом та його прибічниками, - як ото Господь йому був заповідав через Мойсея.

⁶ Другого дня вся громада синів Ізраїля стала нарікати на Мойсея та Арона, кажучи: “Погубили ви люд Господній.”

⁷ І коли громада збиралася проти Мойсея та Арона, вони звернулись до намету зборів, і ось хмара вкрила його, й з'явилася слава Господня.

⁸ Мойсей та Арон підступили до намету зборів.

⁹ Промовив Господь до Мойсея:

¹⁰ “Відійдіть від цієї громади, я погублю їх в одну мить!” І впали вони обличчям до землі.

¹¹ Мовив Мойсей до Арона: “Візьми кадилиць та поклади до неї з жертовника жару й насип ладану, і йди чимдуж у громаду та відправ за них покуту, бо спалахнув гнів Господній, і почався мор.”

¹² Узяв Арон, як сказав Мойсей, кадилиць та й метнувсь у громаду, але мор уже

почався між людьми. Насипав він ладану та й заходився справляти покуту за людей.

13 Стояв він між мертвими й живими, і мор припинився.

14 Померло ж від мору 14 700, крім тих, які померли з-за Кораха.

15 І повернувся Арон до Мойсея, до входу в намет зборів, коли мор припинився.

16 Господь промовив до Мойсея:

17 “Скажи синам Ізраїля і візьми від них по палиці, від кожного покоління, від князя кожного покоління, дванадцять палиць. І на палиці кожного напишеш його ім'я.

18 Ім'я ж Арона напиши на палиці Леві; одна бо лише буде палиця для голови покоління їхніх батьківських домів.

19 Потім покладеш їх у наметі зборів, перед свідоцтвом, де я звичайно зустрічаюся з тобою.

20 І станеться так, що палиця того, кого я вибрав, процвіте; і таким робом я втихомирю навколо мене шемрання синів Ізраїля, що нарікають на вас.”

21 Сказав це Мойсей синам Ізраїля, і подали йому всі їхні князі по палиці від кожного князя, за батьківськими домами їхніми, 12 палиць; і палиця Арона була між їхніми палицями.

22 І поклав Мойсей палиці перед Господом у наметі свідоцтва.

23 Другого дня ввійшов Мойсей у намет свідоцтва, аж ось розквітла палиця Арона, з дому Леві: пустила бруньки, зацвіла квітками й вродила стиглі мигдалі.

24 Виніс Мойсей усі палиці з-перед обличчя Господнього до всіх синів Ізраїля, і побачили вони, і кожен узяв свою палицю.

25 Господь сказав до Мойсея: “Принеси назад Аронову палицю до кивоту завіта, щоб зберегти її як остерогу й ознаку проти синів ворохобних, і нехай припиняться їхні нарікання на мене, щоб не вимерли вони.”

26 І Мойсей зробив так, як заповідав йому Господь, - так і вчинив він.

27 Сини ж Ізраїля промовили до Мойсея: “Глянь лишень, пропадаємо ми, гинемо, всі ми гинемо!

28 Хто тільки наблизиться до храмини Господньої, зараз умирає. Чи то ж усім нам загинути дощенту?”

РОЗДІЛ: 18

Промовив Господь до Арона: “Ти сам і твої сини й батьківський дім твій з тобою відповідатиме за провину проти святині; та й за переступи щодо вашого священства.

2 І братів твоїх із коліна Леві, з покоління батька твого, ти також допустиш із собою до святині, щоб були вони при тобі й usługували тобі, коли ти й сини твої з тобою будете перед наметом свідоцтва.

3 Нехай пильнують службу коло тебе й коло всього намету; до посуду ж святині й до жертовника нехай не приступають, щоб не вмерли вони, ні вони, ані ви.

4 Вони будуть при тобі й пильнуватимуть служби при наметі зборів у всякій роботі в наметі; сторонній же не сміє наближатися до вас.

5 Ви доглядатимете святиню і жертовник, щоб не було вже більше гніву на синів Ізраїля.

6 Я взяв братів ваших левітів з-поміж синів Ізраїля, вони передані вам як дар для Господа, щоб виконувати роботу при наметі зборів.

7 Ти ж і сини твої з тобою пильнуватимете ваше священство в усьому, що належить

до жертovníка й усередині за завісою; як дар передаю вам службу священства; хто ж чужий наблизиться, буде покараний смертю.”

8 Господь промовив до Арона: “Ось я передаю тобі догляд за моїми жертвами возношення. Усе, що посвячують сини Ізраїля, даю я тобі як правну частку і твоїм синам як віковичне право.

9 Ось, що буде твоє з найсвятіших дарів: з усіх жертв, усі їхні приносини на всяку офіру, на всяку жертву за гріх і на всяку жертву за провину, що їх вони приносять мені, - як найсвятіші дари будуть вони тобі й твоїм синам.

10 У пресвятому місці споживатимеш їх; усі чоловічої статі їстимуть їх; вони будуть святими для вас.

11 І воно буде твоє: возношення колихальних жертв синів Ізраїля даю тобі й синам та дочкам твоїм з тобою як віковичне право; кожен чистий у твоєму домі може їх їсти.

12 Усе найліпше з олії, все найліпше з вина й зерна, їхні первоплоди, що приносять їх Господеві, - даю тобі їх.

13 Первоплоди з усього, що родить їхня земля, і що вони принесуть Господеві, твої будуть; кожен чистий у твоєму домі може їх їсти.

14 Усе посвячене в Ізраїлі твоє буде.

15 Усе первородне від усякого тіла, що принесуть Господеві, чи то людина, чи скотина, твоє буде; тільки первородна дитина мусить бути викуплена, і первородне від нечистої скотини мусить бути викуплене.

16 Ти візьмеш за них викуп, від одного місяця життя їхнього, 5 шеклів срібла за твоєю оцінкою, по шеклевій святині, по 20 гер у шеклі.

17 Первістка ж корови або вівці, або кози не викупуватимеш: вони бо посвячені. Кров'ю їхньою окропиш жертovníк, а тук їхній пустиш димом як вогненну жертву на приємний запах Господеві.

18 М'ясо їхнє буде твоє; як колихальна груднина та як права лопатка - буде твоє.

19 Усі жертви возношення святих речей, що їх сини Ізраїля возносять Господеві, даю тобі й синам та дочкам твоїм з тобою у віковичне право; союз непорушний - вічний перед Господом з тобою, а через тебе - й з твоїм потомством.”

20 Господь сказав Аронові: “Не матимеш у їхній землі ніякого спадкоємства, і частки тобі не буде між ними. Я - твоя частка й твоє спадкоємство серед синів Ізраїля.

21 Ось я дав синам Леві у спадщину всі десятини Ізраїля за службу, що вони служать їй при наметі зборів.

22 І таким робом сини Ізраїля не приступатимуть більш до намету зборів, щоб не взяти їм гріха на душу й не вмерти.

23 Самі левіти нехай служать службу, вони нехай несуть за те відповідальність. Це установа віковична у ваших поколіннях. А серед синів Ізраїля вони не матимуть спадщини.

24 Бо дав я левітам у спадщину десятину синів Ізраїля, що вони возносять на жертву Господеві; ось чому сказав я їм, що між синами Ізраїля вони не матимуть ніякого спадкоємства.”

25 Господь промовив до Мойсея:

26 “Скажеш левітам і повідаєш їм: Коли візьмете від синів Ізраїля десятини, що я вам дав від них як вашу спадщину, то принесете з них жертву возношення Господеві, десятину від десятини.

27 І зарахується вам жертва вашого возношення так, як би було це зерно з току чи вино з точила.

- ²⁸ Таким робом і ви теж вознесете Господеві жертву возношення від усіх ваших десятин, що їх берете від синів Ізраїля, і, як возношення Господнє, дасте Аронові священикові.
- ²⁹ Від усього, що вам припаде, вознесете всяке возношення Господеві, тобто з усього, що найкраще, щоб його посвятити.
- ³⁰ І скажеш їм: Коли возноситимете, що найкраще з десятини, то порахується вам, левітам, як прибуток із току й як прибуток з виноградного точила.
- ³¹ Вам можна буде його їсти у всякому місці, вам самим та домам вашим; бо це вам плата за службу в наметі зборів.
- ³² З-за того не буде на вас жадної провини, ви не оскверните тим святих дарів і не вмрете, коли тільки віддасте з того, що найкраще.”

РОЗДІЛ: 19

Промовив Господь до Мойсея і до Арона:

- ² “Ось установа закону, що заповідає Господь: Скажи синам Ізраїля, щоб привели до тебе руду ялівку без хиби, без ніякого ґанджу, що не було ще ярма на ній.
- ³ І віддасте її священикові Єлеазарові, а він виведе її геть за табір, і заріжуть її перед ним.
- ⁴ І візьме Єлеазар священик собі на палець її крові й покропить сім разів на передній бік намету зборів.
- ⁵ А потім сплять ялівку на його очах: шкуру, м'ясо й кров сплять із калом її.
- ⁶ Далі візьме священик кедрового дерева, іссопу й кармазину та й кине всередину до багаття, де горітиме ялівка.
- ⁷ І випере священик свою одіж і вимиється у воді, а потім можна буде йому увійти до табору, проте він буде нечистий до вечора.
- ⁸ І хто палив ялівку, випере свою одіж у воді, вимиється у воді, та буде нечистий до вечора.
- ⁹ Попіл же з ялівки збере якийнебудь чистий чоловік та й висипле його за табором на чистому місці, і зберігатимуть його для громади синів Ізраїля, на воду для очищення, бо то жертва за гріх.
- ¹⁰ Хто збирав попіл з ялівки, випере свою одіж - і буде нечистий до вечора. Це буде синам Ізраїля й приходневі, який перебуває поміж ними, віковічна установа.
- ¹¹ Хто доторкнеться до мерця, до трупа якоїнебудь людини, буде нечистий сім день;
- ¹² він очиститься тією водою третього й сьомого дня, і буде чистий; а коли не очиститься третього й сьомого дня, не буде чистий.
- ¹³ Кожен, хто доторкнеться до мерця, до трупа якоїнебудь людини, що вмерла, і не очиститься, той осквернив житло Господнє і мусить бути викорінений з Ізраїля; бо він не був окроплений водою очищення, він, отже, буде нечистий - нечистота його ще на ньому.
- ¹⁴ Ось закон: коли хтось умре в шатрі, то кожен, хто увійде в шатро, і кожен, хто є в ньому, сім день буде нечистий.
- ¹⁵ Усяка відкрита посудина, на якій нема прив'язаної покришки, буде нечиста.
- ¹⁶ Кожен, хто в полі торкнеться вбитого мечем чи мерця (що сам умер), чи людських костей, чи гробу, буде сім день нечистий.
- ¹⁷ І для такого нечистого візьмуть попелу з жертви, спаленої за гріх, і наллють на

нього в посудину свіжої води.

18 Хто чистий, візьме іссопу, вмочить у воду та й покропить шатро і все начиння, і всіх людей, що там будуть, і того, хто торкнеться костей чи вбитого, чи просто мерця, чи гробу.

19 Чистий окропить нечистого третього й сьомого дня; і коли він його сьомого дня очистить, той випере свою одіж, вимиється у воді й стане ввечері чистий.

20 Людина ж, що стане нечиста і не очиститься, буде викорінена з-поміж громади, вона бо осквернила святиню Господню: водою очищення її не окроплено, вона нечиста.

21 Це буде для них віковічною установою; і хто кропитиме водою очищення, випере свою одіж, і хто торкнеться очищаючої води, буде нечистий до вечора.

22 Усе, до чого нечистий торкнеться, стане нечисте; і хто до нього доторкнеться, буде нечистий до вечора.”

РОЗДІЛ: 20

Сини Ізраїля прийшли цілою громадою у Сін-пустиню першого місяця, і народ зупинився у Кадеші. Там умерла Марія, і там її поховано.

2 А що не було води для громади, зібрались вони проти Мойсея та Арона,

3 і став народ сваритися з Мойсеєм та промовляти: “Ох, коли б ми були померли, як то повмирали брати наші перед Господом!

4 І навіщо привели ви громаду Господню в оцю пустелю, - щоб і нам тут загинути, і скотині нашій?

5 І навіщо вивели ви нас із Єгипту, -щоб завести нас в оце погане місце, де нема ні землі на сівбу, ні смоковниць, ні винограду, ні гранатів, ні питної води.”

6 Пішли отож Мойсей та Арон від громади в намет зборів і впали обличчям до землі; і з'явилась їм слава Господня.

7 І сказав Господь до Мойсея:

8 “Візьми жезло та збери громаду, ти й твій брат Арон, і на очах їхніх промовите до скелі, і вона дасть вам воду; виведете їм воду зо скелі, і напоїш громаду та їхню скотину.”

9 Узяв Мойсей жезло з-перед Господа, як він повелів йому.

10 І зібрав Мойсей з Ароном громаду перед скелею, і сказав їм: “Слухайте, ворохобники, чи добудемо вам із цієї скелі воду?”

11 І звів Мойсей руку і вдарив жезлом об скелю двічі; і линула сила води, і напилася громада й скотина.

12 Господь же сказав Мойсеєві та Аронові: “За те, що ви не вірили мені, коли треба було показати мою святість в очах Ізраїля, не введете ви цю громаду в землю, що її я дав їм.”

13 Це вода Меріва, де сини Ізраїля ремствували на Господа, і він явив їм свою святість.

14 Мойсей же вислав посланців з Кадешу до едомського царя, щоб ті сказали: “Так каже твій брат Ізраїль: Ти знаєш усі прикrostі, що нас спіткали;

15 як батьки наші спустилися в Єгипет, і як ми жили в Єгипті довгий час, і яке лихо єгиптяни заподіяли нам та батькам нашим;

16 і як закликали ми до Господа, і він почув наш голос, і зіслав янгола, і вивів нас із

Єгипту; і ось тепер ми у Кадеш-місті, що на самій твоїй границі.

17 Дозволь нам, будь ласка, пройти через твою землю. Не будемо ми йти ні полями, ані виноградниками, і не питимемо води з криниць; ми перейдемо царським шляхом, не звертаючи ні направо, ні наліво, аж поки не перейдемо через твої границі.”

18 Та Едом відказав йому: “Не перейдеш ти в мене, а то з мечем вийду проти тебе.”

19 Сини ж Ізраїля повідали йому: “Ми битим шляхом підемо, а коли питимемо воду, чи то ми, а чи скотина наша, заплатимо тобі за неї; нічого іншого не хочемо, як тільки пішки пройти.”

20 Та він відповів: “Не перейдеш!” І вийшов Едом проти нього з силою озброєного люду.

21 Отак затявся Едом і не дав Ізраїлеві перейти через свою землю; і звернув Ізраїль набік від нього.

22 Рушили сини Ізраїля з Кадешу та й прийшли цілою громадою до Гор-гори.

23 Господь сказав Мойсєві та Аронові під Гор-горою, що на границі Едом-землі:

24 “Арон мусить прилучитись до свого народу, бо він не ввійде в землю, що я віддав синам Ізраїля, за те, що ви спротивились моєму велінню при водах Меріви.

25 Візьми Арона та Єлеазара, його сина, і виведи їх на Гор-гору.

26 Зніми з Арона його шати й вдягни в них Єлеазара, його сина; Арон же приєднається до вмерлих, умре там.”

27 І вчинив Мойсей так, як заповідав Господь; зійшли вони на Гср-гору перед очима всієї громади.

28 Зняв Мойсей з Арона його шати та й вдягнув у них Єлеазара, сина його. І вмер Арон там на верху гори, а Мойсей спустився з гори з Єлеазаром.

29 Коли ж уся громада побачила, що Арон помер, заходився плакати за ним увесь дім Ізраїля аж тридцять днів.

РОЗДІЛ: 21

Прочув Ханаан, цар арадський, який жив у Негеві, що Ізраїль іде Атарім-шляхом, то став з ним до бою й полонив декого з них.

2 Тоді Ізраїль обрікся Господеві, кажучи: “Якщо віддаси народ цей у мої руки, то я віддам міста їхні на цілковите знищення.”

3 Вчув Господь голос Ізраїля та й віддав ханаанян в його руки, і він знищив їх та їхні міста. І названо те місце Хорма.

4 І рушили вони від Гор-гори шляхом до Червоного моря, щоб оминати Едом-землю. Та люди в дорозі підупали на дусі,

5 і почали вони нарікати на Бога й на Мойсея: “Для чого вивели ви нас із Єгипту, - щоб повмирати в цій пустелі? Хліба нема, води нема, а той легенький хліб набрид нам!”

6 Тоді Господь наслав на людей вогненних гадюк, і почали вони кусати їх. І вимерло в Ізраїля сила народу.

7 Прийшли люди до Мойсея та й кажуть: “Згрішили ми, бо говорили проти Господа й проти тебе; помолися ж до Господа, щоб віддалив від нас гадюк.” І Мойсей помолився за народ.

8 Господь же мовив до Мойсея: “Зроби собі вогненну гадюку й повісь її на стовпі, а як укусить когось гадюка, то він погляне на неї й зостанеться живий.”

- ⁹ І зробив Мойсей мідяного змія й повісив його на стовпі; і коли когонебудь кусала гадюка, то він звертав очі на мідяного змія й лишався живий.
- ¹⁰ Вирушили сини Ізраїля далі в дорогу та й отаборилися в Овоті.
- ¹¹ Рушили вони з Овоту й стали табором в Іє-га-Аварім, у пустелі, що перед Моавом на схід сонця.
- ¹² Звідтіль же знялися й отаборилися над потоком Зеред.
- ¹³ Двигнувшись звідти, стали табором на другому боці Арнона, що в пустелі, яка виходить із краю аморіїв; бо Арнон то границя Моава, між моавитянами та аморіями.
- ¹⁴ Тим то й сказано у книзі воєн Господніх: Вагев біля Суфа й долина Арнона,
- ¹⁵ і схил долин, що простягається аж до Ар та спирається об границі Моава.
- ¹⁶ А звідти рушили до Бееру; це той колодязь, про котрий казав Господь Мойсеєві: “Збери народ, дам їм воду.”
- ¹⁷ Тоді то Ізраїль заспівав таку пісню: Угору вода з криниці, приспівуйте їй.
- ¹⁸ Криниця, що копали дуки, князі народу рили берлом та жезлами. - З пустині ж двигнулися до Маттани.
- ¹⁹ А з Маттани у Нахлієл, з Нахлієлу до Бамоту;
- ²⁰ з Бамоту в долину, що на полях Моава до верху Пізга, який височіє над сухим степом.
- ²¹ І вислав Ізраїль посланців до Сихона, аморійського царя, щоб сказали вони:
- ²² “Дозволь мені перейти через твою землю; не будемо звертати ні на поля, ні на виноградники, не питимемо води з колодязів; головним шляхом ітимемо, аж поки не вийдемо поза твої границі.”
- ²³ Та не дозволив Сихон Ізраїлеві перейти через свою землю; зібрав він увесь люд свій та й вийшов проти Ізраїля в пустелю, а прибувши до Ягци, заходився воюватися з Ізраїлем.
- ²⁴ Та Ізраїль посік його мечем і посів його землю від Арнона до Яббока, аж до аммоніїв; Язер бо був границею аммоніїв.
- ²⁵ І здобув Ізраїль усі міста оті й оселився в них: у Хешбоні та в усіх приналежних до нього місцевостях.
- ²⁶ Бо Хешбон був містом Сихона, аморійського царя; і цей бився з попереднім моавським царем та й забрав у нього всю землю до Арнона.
- ²⁷ Тим то й співають: Увійдіте до Хешбона, віщі! Хай буде відбудований, нехай постане знову місто Сихона;
- ²⁸ бо вийшов вогонь із Хешбона, з міста Сихона пожежа, та й пожерла міста Моава, поглинула узвишшя над Арноном.
- ²⁹ Горе тобі, Моаве! Пропав ти, народе Кемоша! Видав синів своїх він на поталу, дочок своїх у неволю Сихонові, цареві аморіїв.
- ³⁰ Але на них ми ринулись, і загинув Хешбон, пропав Дівон, зруйнували ми все аж до Нофи, що близько лежить коло Медви.
- ³¹ - Отак осівсь Ізраїль у землі Аморійській.
- ³² Мойсей послав на розвідини до Язеру; і здобули вони приналежні до нього села та й вигнали аморіїв, що там були.
- ³³ Потім завернули й пішли вгору шляхом до Башану. Та вийшов проти них Ог, цар башанський, сам він та весь люд його, воюватися з ними біля Едреї.
- ³⁴ Сказав Господь Мойсеєві: “Не бійся його, бо я віддав у твої руки його й увесь народ його й увесь край його і зробиш із ним те, що зробив еси з Сихоном, царем

аморійським, який жив у Хешбоні.”

³⁵ І повбивали вони його та синів його й увесь народ його, тож не лишився ні один із них живий; і здобули його країну.

РОЗДІЛ: 22

Вирушили сини Ізраїля та й отаборились у степах моавських, по другому боці Йордану, навпроти Єрихону.

² Балак же, син Ціпора, довідався про все, що заподіяв Ізраїль аморіям.

³ Злякалися моавитяни вельми того люду, бо було його багато, і огорнув їх страх перед синами Ізраїля.

⁴ І казали моавитяни старшим мідіянським: “Ось тепер об’їсть оця голота геть усе навкруги нас, як то об’їдає віл траву в полі.” А був тоді царем моавським Балак, син Ціпора.

⁵ Послав він посланців до Валаама, сина Беора, у Петор, що над рікою, в землі синів його народу, щоб покликати його та й сказати: “Ось народ вийшов з Єгипту й покрив обличчя землі, та й осівся навпроти мене.

⁶ Тож прийди, прошу, та прокляни мені народ оцей, бо він дужчий за мене. Може, вдасться мені розбити його й вигнати з країни; бо знаю, кого ти благословиш, той благословен, кого ж прокленеш, проклят буде той.”

⁷ І пішли старші моавські та мідіянські з дарунками в руках за заклинання. Прийшли вони до Валаама та й переказали йому слова Балака.

⁸ Той же повідав їм: “Переночуйте отут сю ніч, і я дам вам відповідь так, як Господь мені скаже.” Князі моавські й zostались у Валаама.

⁹ Прийшов Бог до Валаама та й каже: “Що то за люди в тебе?”

¹⁰ Валаам і відказує Богові: “Балак, син Ціпора, цар моавський, послав мені сказати:

¹¹ ось народ вийшов з Єгипту та й укрив обличчя землі; тож прийди, проклени мені його, може я подужаю його в бою і вижену геть.”

¹² І каже Бог Валаамові: “Не йди з ними й народ не проклинай, він бо благословенний.”

¹³ Устав Валаам уранці й сказав князям Балака: “Йдіть самі у вашу країну, бо не схотів Господь дозволити мені йти з вами.”

¹⁴ Устали й князі моавські, а прийшовши до Балака, повідали: “Не схотів Валаам іти з нами.”

¹⁵ Тоді послав Балак знову князів, ще поважніших, ніж ті, й було їх більше.

¹⁶ Прибули вони до Валаама та й кажуть до нього: “Так мовить Балак, син Ціпора: Не відмовляйся, прошу, прийти до мене.

¹⁷ Я тебе вельми за те вшаную і вчиню все, що мені скажеш; прийди ж, будь ласкав, проклени мені народ отой!”

¹⁸ Відрік Валаам і повідав слугам Балака: “Навіть якби Балак давав мені дім свій, повний срібла й золота, то я не міг би переступити наказ Господа, Бога мого, ні в малому, ні у великому.

¹⁹ Але все ж таки зостаньтеся, прошу, ви й цієї ночі тут, а я довідаюся, що скаже мені Господь знову.”

²⁰ Прийшов Бог уночі до Валаама та й каже до нього: “Та вже коли ті люди прийшли по тебе, то вставай, іди з ними; але чинитимеш тільки те, що я тобі повім.”

- 21** Устав Валаам уранці, осідлав ослицю і рушив у дорогу з моавськими князями.
- 22** Гнів Божий запалав за те, що пішов він, і ангел Господній став на шляху, щоб загородити йому: той же був верхи на ослиці й двоє слуг його з ним.
- 23** Уздірла ослиця ангела Господнього, що стояв на дорозі, й голий меч у руці в нього та й звернула з дороги й пішла полем. І почав Валаам бити ослицю, аби завернула на шлях.
- 24** Але ангел став на вузькій стежці між виноградниками: стіна з одного боку й стіна з другого боку.
- 25** Як же уздірла ослиця ангела, то присунулася до муру й придавила трохи Валаамову ногу; він знову став бити її.
- 26** Тоді ангел Господній пройшов далі наперед і став на вузькому місці, де було не спосіб звернути ні праворуч, ні ліворуч.
- 27** Уздрівши ж ослиця ангела Господнього, лягла під Валаамом додолу; і запалав Валаам гнівом та й запопався бити ослицю палицею.
- 28** Розтулив тоді Господь рота ослиці, й вона мовила до Валаама: “Що бо я скоїла тобі, що б'єш мене вже втретє?”
- 29** І відказав Валаам ослиці: “Бо ти глумишся з мене; був би в мене меч у руці, я вбив би тебе на місці.”
- 30** А ослиця до Валаама: “Чи я ж не твоя ослиця, на якій ти завжди їздив відколи живеш і аж посьогодні? Хіба я звикла так поступати з тобою?” А він до неї: Ні.
- 31** Тут відкрив Господь очі Валаамові, й побачив той ангела Господнього, що стояв на дорозі, та голий меч у руці в нього. І вклонився він, і припав обличчям до землі.
- 32** Ангел же Господній запитав його: “За що бив єси свою ослицю аж тричі? Ось я вийшов перепинити тобі дорогу, бо путь твоя супротивна мені.
- 33** Ослиця бачила мене й завернула передо мною оце вже тричі. Була б вона не завернула передо мною, давно вже я вбив би тебе, її ж лишив живою.”
- 34** І каже Валаам до ангела Господнього: “Згрішив я, та проте не знав, що стояв єси проти мене на стежці. Отож, коли воно не гаразд на твій погляд, повернись я назад.”
- 35** А ангел Господній до Валаама: “Та йди вже з тими людьми, але казатимеш тільки те, що я скажу тобі.” То й пішов Валаам із князями Балаковими.
- 36** Як почув же Балак, що прибув Валаам, то вийшов йому назустріч в Ір-Моав, що на межі Арнона, на самому кінці границі.
- 37** І каже Балак до Валаама: “Хіба не посилав я посланця мого по тебе? Чого ж не прибув єси до мене? Чи то я, може, не спроможен пошанувати тебе як слід?”
- 38** А Валаам до Балака й каже: “Ось я прибув до тебе. Та хіба ж то Моя воля - промовляти щонебудь? Що вкладе мені Господь в уста, те й скажу.”
- 39** Вирушили Валаам з Балаком та й прибули в Кіріят-Хуцот.
- 40** Приніс Балак жертву з великої та дрібної скотини й послав Валаамові та князям, що були з ним.
- 41** Другого ж дня вранці взяв Балак Валаама та й вивів його вгору на Бамот-Ваал, звідки видно було край народу.

РОЗДІЛ: 23

1 І каже Валаам до Балака: “Споруди мені тут сім жертovníків і наготов семеро бичків та семеро баранів.”

2 Вчинив Балак, як повелів Валаам, і принесли Балак з Валаамом по бичкові й по баранові на кожному жертovníку.

3 І каже Валаам до Балака: “Стань біля твого всепалення, а я піду; може, Господь вийде мені назустріч, тож те, що покаже він мені, оповім тобі.” І пішов собі на голий верх гори.

4 Вийшов Бог назустріч Валаамові; Валаам і каже до нього: “Приготував я сім жертovníків і приніс бичка й барана на кожному жертovníкові.”

5 І вклав Господь в уста Валаамові слова й мовив: “Повернися до Балака та й скажеш йому так.”

6 Повернувся він до нього, аж ось він стоїть коло свого всепалення, сам він і всі князі моавські.

7 Тож заходився він віщувати та й каже: “З Араму привів мене Балак, цар моавський, із гір, що на сході: Йди, проклени мені Якова, йди, заклени Ізраїля.

8 Та як мені проклинати того, кого не прокляв Бог? Як заклинати того, кого Господь не заляв?

9 Зверху скелі бачу його я, з високих гір на нього дивлюся. Ось народ, що окремо живе, що не до лічби з людьми іншими.

10 Хто порох Якова полічив би? Хто порахував би Ізраїля чвертку? Коли б мені та смертю праведних померти, коли б то кінець мій такий був, як їхній!”

11 Отож Балак до Валаама: “Що вчинив еси зо мною? Проклясти ворогів моїх узяв я тебе, ти ж їх благословляєш!”

12 Той же відповів: “А хіба я не повинен пильнувати, щоб теє говорити, що Господь мені в уста вклав?”

13 Тоді Балак до нього й каже: “Йди зо мною на інше місце; звідти побачиш тільки край народу, усього ж його не побачиш; проклени мені звідти.”

14 І вивів його на Чатівницьке поле, на верх гори Пізга, спорудив там сім жертovníків і приніс бичка й барана на кожному жертovníкові.

15 І каже до Балака: “Постій тут коло твого всепалення, а я піду назустріч Богові.”

16 Вийшов Бог назустріч Валаамові, вклав йому слова в уста й мовив: “Повернися до Балака та й повідаєш йому так.”

17 Повернувся він до нього, аж ось той стоїть біля свого всепалення, і князі моавські з ним. Балак його й питає: “Що сказав Господь?”

18 І став той віщувати й мовив: “Устань, Балаку, слухай, припади вухом до мене, Ціпорів сину!

19 Бог не людина, то й не рече неправди, не чоловік він, то й не має чого каятись. Чи може ж він твердити, а ділом не ствердити? Чи може сказати, а не доказати?

20 Тож таке веління благовістити я мушу: він поблагословив, а я не відкличу.

21 Бо немає у Якова неправди, гріха на Ізраїлі немає. Господь, його Бог, із ним, величний володар у нім перебуває.

22 Той Бог, що з Єгипту його вивів, - для нього він мов буйвіл сильний.

23 Немає в Якова, нема чарування, не знане в Ізраїлі ворожіння; свого часу буде провіщено Якову та Ізраїлю, що Бог творитиме.

24 Ось люд, що встає, неначе та левиця, що зводиться вгору, мов той лев; не ляже він перше, ніж пожере здобич та крови нап'ється з убитих.”

- ²⁵ І каже Балак Валаамові: “Краще вже й не проклинай його. Але й не благослови!”
- ²⁶ Відповів Валаам Балакові, кажучи: “Чи я ж тобі не казав, усе, що промовить Бог, я мушу зробити?”
- ²⁷ Тоді Балак до Валаама: “Ходімо, візьму тебе ще в інше місце. Може ж, Богові буде вгодно, щоб ти прокляв мені його звідти.”
- ²⁸ І взяв Балак Валаама з собою на верхів'я Пеора, що височить понад сухим степом.
- ²⁹ І каже Валаам Балакові: “Споруди мені тут сім жертовників і споготов мені тут семеро бичків та семеро баранів.”
- ³⁰ І зробив Балак, як сказав Валаам, і приніс бичка й барана на кожному жертовнику.

РОЗДІЛ: 24

Валаам же побачив, що Господеві вгодно поблагословити Ізраїля, тож не пішов він уже, як перед тим, назустріч віщуванням, а обернувся обличчям до пустелі.

² А підвівши Валаам очі, уздрів Ізраїля, що таборився за колінами; і зійшов на нього дух Божий,

³ і заходився він віщувати, мовивши: “Слово Валаама, сина Беора, слово мужа з відкритими очима;

⁴ слово того, що чув глагол Божий, що бачить видіння Всемогутнього, що падає і прозріває.

⁵ Що за красні, Якове, намети в тебе, - Ізраїлю, твої оселі!

⁶ Вони, немов луки, розкинулись, немов сади понад ріками, немов дуби, Господні садженці, немов оті кедри, що над водою.

⁷ Вода ллється з його відер і насіння його у воді обильній; могутніший, ніж Агаг, його володар, і царство його знесеться високо.

⁸ Той Бог, що з Єгипту його вивів, - для нього він мов буйвіл сильний. Тож пожере він народи йому ворожі, кості їхні поторощить, стрілами їх повбиває.

⁹ Лягає й спочиває мов той лев, мов та левиця, - хто ж бо його збудить? Благословен, хто тебе благословляє, і проклят, хто проклинає тебе.”

¹⁰ Запалав Балак гнівом на Валаама, сплеснув руками та й каже: “Проклясти ворогів моїх я покликав тебе, а ти ось утретє те тільки й робиш, що їх благословляєш.

¹¹ Геть забирайся у свій край! Мав я на думці гарно тебе вшанувати, та ось Господь не судив тобі тую честь.”

¹² А Валаам і каже до Балака: “Хіба ж я вже посланцям, що ти посилав був по мене, не сказав:

¹³ навіть якби Балак давав мені дім свій, повний срібла й золота, я не переступив би наказ Господній, не вчинив би щось добре чи лихе з власної волі, а сказав би те лише, що Господь до мене промовив.

¹⁴ Та ось тепер, коли пускаюсь я в дорогу до мого народу, - ходи, об'явлю тобі, що народ отой зробить із твоїм у майбутньому.”

¹⁵ І заходився він віщувати, мовивши: “Слово Валаама, сина Беора, - слово мужа з відкритими очима;

¹⁶ слово того, який чує глагол Божий, який знає про задуми Всевишнього, який бачив видіння Всемогутнього, що і падає, і прозріває.

¹⁷ Бачу його, та не під теперішню пору; дивлюся на нього, та не зблизка. Зійде бо

зірка з Якова, здійметься берло з Ізраїля, боки Моавові поторощить, і розгромить всіх синів Сета.

18 Заволодіють вони Едомом, підпаде Сеїр під ворожу владу, - Ізраїль же зійде вгору.

19 Нащадок Якова панувати стане і знищить з міста те, що лишилось.”

20 І уздрів він Амалека й заходився далі віщувати, мовивши: “Хоч Амалек і первенець між народами, але загине він навіки.”

21 Далі добачив Кенія і знову почав віщувати: “Сильний твій осідок, гніздо твоє лежить на скелі.

22 Але Кеній загине, Ашур полонить тебе.”

23 І віщим нарешті духом промовив: “Ой горе тим, хто залишиться живий, коли Бог оте здійснить!

24 Припливуть від хеттитів судна, підіб'ють Ашура, підіб'ють Евера, тож так само й він навіки загине.”

25 Устав Валаам та й пішов собі й повернувся до свого краю. А й Балак пішов своєю дорогою.

РОЗДІЛ: 25

Оселивсь Ізраїль у Шіттімі, тож запопався народ блудувати з дочками Моава.

2 Закликали вони його на жертви своїм богам, а народ споживав і поклонявся їхнім божищам.

3 Ваал-Пеорові піддався Ізраїль, тим то гнів Господній запалав на Ізраїля.

4 Господь сказав Мойсеєві: “Візьми всіх чільних у народі й повісь їх (на покуту) перед Господом проти сонця, щоб палючий гнів Господній перейшов.”

5 І наказав Мойсей суддям Ізраїля: “Кожен з вас нехай повбиває тих з-поміж ваших людей, що пристали до Ваал-Пеора.”

6 Та ось приходить один із синів Ізраїля й приводить до братів своїх якусь мідіянку, перед очі Мойсея і перед очі всієї громади синів Ізраїля, що плакали коло входу до намету зборів.

7 Побачив те Пінхас, син Єлеазара, сина Арона священика, тож устав він з-посеред громади, вхопив списа в руку,

8 пішов слідом за ізраїльським чоловіком у середину шатра й пробив їх обох, ізраїльтянина та жінку, у живіт. І відвернулася пошесть від синів Ізраїля.

9 А полягло вже було від неї 24 000.

10 Господь промовив до Мойсея:

11 “Пінхас, син Єлеазара, сина Арона священика, одвернув обурення моє від синів Ізраїля, ревнувавши за мою честь посеред них; тим я не вигубив синів Ізраїля у моїх ревнощах.

12 Тож об'яви: Ось я даю йому союз миру,

13 що буде йому та його потомству союзом віковичного священства за те, що ревнував за свого Бога й спокутував синів Ізраїля.”

14 А ймення вбитого ізраїльтянина, котрого прошито разом з мідіянкою, було Зімірі, син Салу; був він князь батьківського роду Симеоніїв.

15 А ім'я забитої жінки мідіянки було Козбі; була вона дочкою Цура, родоначальника одного з племен мідіянських. **16.** Господь промовив до Мойсея:

¹⁷ “Киньтеся на мідіян та повбивайте їх,

¹⁸ вони бо по-ворожому вчинили, підступно обдуривши Пеором та Козбі, дочкою мідіянського царя, сестрою їхньою, вбитою під час мору з-за Пеора.”

РОЗДІЛ: 26

По тому, як мор перейшов, повідав Господь Мойсеєві та Єлеазарові, синів Арона священика:

² “Перелічіть усю громаду синів Ізраїля, від двадцятьох років і старше, за батьківськими домами їхніми, усіх здатних до війська в Ізраїлі.”

³ І Мойсей з Єлеазаром священиком зробив їм перегляд у степах моавських, над Йорданом, проти Єрихону.

⁴ Від двадцятьох років і вище, як заповідав Господь Мойсеєві. Сини ж Ізраїля, що вийшли з Єгипетської землі, були:

⁵ Рувим, первенець Ізраїля. Сини Рувима: від Еноха - родина Енохіїв, від Паллу - родина Паллуїв.

⁶ Від Хецрона - родина Хецроніїв, від Кармі - родина Карміїв.

⁷ Це родини Рувимлян. Було їх нараховано 43 730.

⁸ Сини Паллу: Еліяв.

⁹ Сини Еліява: Немуел, Датан та Авірам; це ті Датан та Авірам, громадські радники, що ворохобилися проти Мойсея в юрбі Кораха, коли повстали були на Господа, -

¹⁰ земля роззявила свої щелепи й проглинула їх із Корахом; і прибічники його загинули, бо вогонь пожер 250 людей, щоб іншим була наука.

¹¹ Сини ж Кораха не загинули.

¹² Сини Симеона, за родинами їхніми: від Немуела - родина Немуеліїв, від Яміна - родина Ямініїв, від Яхіна - родина Яхініїв,

¹³ від Зераха - родина Зерахіїв, від Шаула - родина Шауліїв.

¹⁴ Це родини Симеоніїв, 22 200.

¹⁵ Сини Гада, за їхніми родинами: від Цефона - родина Цефоніїв, від Хага - родина Хагіїв, від Шуні - родина Шуніїв,

¹⁶ від Озні - родина Озніїв, від Ері - родина Еріїв,

¹⁷ від Арода - родина Ародіїв, від Арелі - родина Ареліїв.

¹⁸ Це родини синів Гада, числом 40 500.

¹⁹ Сини Юди: Ер та Онан, що вмерли в Ханаан-землі.

²⁰ Було ж синів Юди, за родинами їхніми: від Шели - родина Шелаїв, від Переца - родина Переціїв, від Зераха - родина Зерахіїв;

²¹ сини Переца були: від Хецрона - родина Хецроніїв, від Хамула - родина Хамуліїв.

²² Це родини Юди, 76 500.

²³ Сини Іссахара, за їхніми родинами: від Толи - родина Толаїв, від Пувви - родина Пувваїв,

²⁴ від Яшува - родина Яшувіїв, від Шімрона - родина Шімроніїв.

²⁵ Це родини Іссахара, 64 300.

²⁶ Сини Завулону, за їхніми родинами: від Середа - родина Середіїв, від Елона - родина Елоніїв, від Яхлеела - родина Яхлееліїв.

²⁷ Це родини Завулону, числом 60 500.

- 28 Сини Йосифа, за їхніми родинами: Манассія та Ефраїм.
- 29 Сини Манассії: від Махіра - родина Махіріїв; а Махір мав Гілеада: від Гілеада - родина Гілеадіїв.
- 30 Це сини Гілеада: від Ієзера - родина Ієзеріїв, від Хелека - родина Хелекіїв,
- 31 від Асрієла - родина Асрієліїв, від Шехема - родина Шехеміїв,
- 32 від Шеміди - родина Шемідаїв, від Хефера - родина Хеферіїв.
- 33 У Целофхада ж, сина Хефера, не було синів, лише дочки; ймення дочок Целофхада: Махла, Ноа, Хогла, Мілка та Тірца.
- 34 Це родини Манассії, 52 700.
- 35 Сини Ефраїма, за їхніми родинами: від Шутелаха - родина Шутелахіїв, від Бехера - родина Бехеріїв, від Тахана - родина Таханіїв.
- 36 А ось сини Шутелаха: від Ерана - родина Ераніїв.
- 37 Це родини синів Ефраїма, 32 500. Це сини Йосифа, за їхніми родинами.
- 38 Сини Веніямина, за їхніми родинами: від Бели - родина Белаїв, від Ашбела - родина Ашбеліїв, від Ахірама - родина Ахіраміїв,
- 39 від Шуфама - родина Шуфаміїв, від Хуфама - родина Хуфаміїв.
- 40 Були ж у Бели сини: Ард і Нааман; від Арда - родина Ардіїв, від Наамана - родина Нааманіїв.
- 41 Це сини Веніямина, за їхніми родинами, 45 600.
- 42 Це сини Дана, за їхніми родинами: від Шухама - родина Шухаміїв; це сини Дана, за їхніми родинами.
- 43 Усіх їх числом 64 400.
- 44 Сини Ашера, за їхніми родинами: від Їмни - родина Їмніїв, від Їшві - родина Їшвіїв, від Брії - родина Бріїв.
- 45 Сини Брії: від Хевера - родина Хеверіїв, від Малкієла - родина Малкієліїв.
- 46 А ім'я дочки Ашерової було Сераха.
- 47 Це родини Ашера, числом 53 400.
- 48 Сини Нафталі, за їхніми родинами: від Яхцела - родина Яхцеліїв, від Гуні - родина Гуніїв,
- 49 від Ецера - родина Ецеріїв, від Шіллема - родина Шіллеміїв.
- 50 Це сини Нафталі, за їхніми родинами, 45 400.
- 51 Оце сини Ізраїля, що їх нараховано 601 730.
- 52 Господь промовив до Мойсея:
- 53 “Між оцими мусить бути поділена земля у спадщину, за числом імен.
- 54 У кого більше душ, тому даси більшу спадщину, а в кого менше, тому меншу; кожному наділено буде його спадщину за числом нарахованих у переписі.
- 55 Але земля розділена буде жеребом, і вони Успадкують її за іменами батьківських колін.
- 56 Як випаде жереб, так буде кожному наділене його спадкоємство, між великим та малим коліном.”
- 57 А ось число левітів, за їхніми родинами: від Гершона - родина Гершоніїв, від Кегата - родина Кегатіїв, від Мерарі - родина Мераріїв.
- 58 Це родини Леві: родина Левіїв, родина Хевроніїв, родина Махліїв, родина Мушіїв, родина Корхіїв. А Кегат мав Амрама.
- 59 Жінка ж Амрама звалась Йохеведа, дочка Леві, що народилася в нього в Єгипті; і

породила вона Амрамові Арона, Мойсея та Марію, сестру їх.

⁶⁰ В Арона ж народились Надав, Авігу, Єлеазар та Ітамар

⁶¹ Надав та Авігу померли, коли приносили невідповідний вогонь перед Господом.

⁶² Усіх же нараховано їх чоловічої статі від одного місяця й вище 23 000; їх не пораховано з іншими синами Ізраїля, бо не було наділено їм спадщини поміж ними.

⁶³ Це ті з синів Ізраїля, що їх перелічив Мойсей з Єлеазаром священиком у степах моавських, над Йорданом, проти Єрихону.

⁶⁴ Між ними не було вже ні одного з тих синів Ізраїля, яких перелічив був Мойсей з Ароном священиком у Синай-пустині,

⁶⁵ сказав бо був про них Господь, вони цілком вимруть у пустелі; і справді не зосталося з них ні одного, крім Калева, сина Єфунне, та Ісуса Навина.

РОЗДІЛ: 27

Тоді приступили дочки Целофхада, сина Хефера, сина Гілеада, сина Махіра, сина Манассії, з родини Манассії, сина Йосифа. Ось імена його дочок: Махла, Ноа, Хогла, Мілка та Тірца.

² І стали перед Мойсеєм та Єлеазаром священиком, перед князями й усією громадою, коло входу в намет зборів, та й кажуть:

³ “Батько наш помер у пустині, не був він із тієї юрби, що зібралась була проти Господа, з прибічників Кораха; помер він за свій гріх. Синів же не було в нього.

⁴ Чого б то ймення батька нашого мало зникнути з його роду тільки через те, що в нього нема сина? Дайте й нам власність між братами нашого батька.”

⁵ Виклав Мойсей їхню справу перед Господом.

⁶ Господь же сказав Мойсеєві:

⁷ “Справедливо мовлять дочки Целофхада; мусиш дати їм власність і спадщину поміж братами їхнього батька, переведеш і батьківщину їхню на них.

⁸ А синам Ізраїля скажеш: Коли хтось умре й не лишить синів, то переведете його спадщину на дочок його.

⁹ Коли ж немає дочок у нього, дасте його братам спадкоємство його.

¹⁰ А коли й братів немає в нього, то віддасте його спадщину братам його батька.

¹¹ Коли й батько його не має братів, то віддасте спадкоємство найближчому родичеві з його родини, і він посяде його.” Це буде синам Ізраїля судова постанова, як заповідав Господь Мойсеєві.

¹² Сказав Господь Мойсеєві: “Вийди на цю Аварім-гору та й подивись на землю, що я призначив синам Ізраїля.

¹³ І як побачиш, то приєднаєшся і ти до лона народу твого, як уже приєднався Арон, твій брат, -

¹⁴ за те, що обидва ви спротивились були моєму велінню у Сін-пустині, під час бунту громади, замість прославити мене перед їхніми очима при водах. Це вода Меріва, коло Кадешу в Сін-пустині.”

¹⁵ Мойсей же промовив до Господа:

¹⁶ “Нехай Господь, Бог духів усіх живих, поставить над громадою чоловіка,

¹⁷ щоб виступав і йшов перед ними та щоб виводив і вводив їх, щоб не була Господня громада мов та отара без пастуха.”

¹⁸ Повідав же Господь Мойсеєві: “Візьми собі Ісуса Навина, чоловіка, що має духа в

собі, і поклади на нього твою руку.

19 Постав його перед Єлеазаром священиком та перед усією громадою і передай йому свою владу перед їхніми очима,

20 й приділи йому своєї гідности, щоб уся громада синів Ізраїля слухала його.

21 Стане він перед священиком Єлеазаром, а той питатиме за нього про суд Урім перед Господом; за словом його вони виходитимуть і за словом його входитимуть, він сам і всі сини Ізраїля, вся громада.”

22 І вчинив Мойсей так, як заповідав йому Господь; узяв він Ісуса та й поставив його перед Єлеазаром священиком та перед усією громадою;

23 він поклав на нього руки й передав йому владу, як заповідав Господь через Мойсея.

РОЗДІЛ: 28

Промовив Господь до Мойсея:

2 “Повели синам Ізраїля й скажи їм: Пильнуйте, аби належні мені приносини, хліб мій для вогнених жертв на приємний для мене запах, приношувано мені в означений час.

3 Скажеш їм: Ось яку вогненну жертву маєте приносити Господеві: двоє ягнят однолітніх без вади, щодня, як повсякчасне всепалення;

4 одне ягня принесеш у жертву вранці, а друге надвечір;

5 а як офіру - одну десятину ефи питльованої муки, перемішаної з чверткою найліпшої олії.

6 Це повсякчасне всепалення, що було принесене на Синай-горі на приємний запах як вогненна жертва Господеві.

7 А як возливання - чверть гіну вина на одне ягня; у святині мусиш приносити возливання Господеві з щирого вина.

8 Друге ж ягня принесеш у жертву надвечір, так само офіру й возливання, як уранці, принесеш йому як вогненну жертву на приємний Господеві запах.

9 А суботнього дня - двоє ягнят однолітків без вади, і як офіру - дві десятини питльованої муки, перемішаної з олією, та возливання до того.

10 Це всепалення в суботу, щосуботи, окрім повсякчасного всепалення та возливання до нього.

11 Щоразу, коли настане у вас новий місяць, приноситимете на всепалення Господеві двох бичків, одного барана, семеро ягнят однолітків без вади.

12 А до кожного бичка - три десятини питльованої муки, перемішаної з олією, як офіру, для барана ж - дві десятини питльованої муки, перемішаної з олією, як офіру.

13 І для кожного ягняти по десятині питльованої муки, перемішаної з олією, як офіру - на всепалення, на приємний запах, як вогненну жертву Господеві.

14 Возливанням же до них будуть: пів гіна до одного бичка, третина гіна до барана й чверть гіна до кожного ягняти. Це місячне всепалення, кожного нового місяця, по всі місяці року.

15 Принесіте також Господеві одного козла в жертву за гріх, окрім повсякчасного всепалення, з возливанням до нього.

16 Першого місяця, чотирнадцятого дня місяця - Пасха Господеві.

17 А п'ятнадцятого дня того місяця теж свято - сім день опрісноки треба їсти.

- 18** Першого дня будуть святі збори, ніякої важкої роботи не робитимете.
- 19** Принесете вогненну жертву всепалення Господеві: двох бичків, одного барана та семеро ягнят однолітків, щоб були вони у вас без вади.
- 20** А як офіру до них - питльованої муки, перемішаної з олією, три десятини ефи на одного бичка та дві десятини на барана;
- 21** по десятині принесете на кожне з сімох ягнят;
- 22** і одного козла в жертву за гріх, щоб справити за вас покуту.
- 23** Ви принесете це крім вранішнього всепалення, всепалення повсякчасного.
- 24** Щодня при-носитимете так само, протягом сімох днів, хліб вогненної жертви на приємний Господеві запах, окрім всепалення, що приноситься щодня, та возливання до нього.
- 25** А сьомого дня будуть у вас святі збори; ніякої важкої роботи не робитимете.
- 26** У день первоплодів, коли принесете Господеві нову офіру, на свято седмиць, будуть у вас святі збори; ніякої важкої роботи не виконуватимете.
- 27** Принесете всепалення на приємний Господеві запах: двох бичків, одного барана, семеро ягнят однолітків;
- 28** а як офіру до них - питльованої муки, перемішаної з олією, три десятини ефи на одного бичка, дві десятини на барана,
- 29** по десятині на кожне з сімох ягнят;
- 30** а й одного козла, щоб справити за вас покуту.
- 31** Крім щоденного всепалення та офір, принесете ці жертви й возливання до них - усе без вади.”

РОЗДІЛ: 29

- “С**ьомого місяця, першого дня місяця, матимете святі збори; жадної важкої роботи не робитимете: буде то день гучних сурем для вас.
- 2** Принесете всепалення приємного запаху Господеві: одного бичка, одного барана, сімох ягнят однолітків без вади;
- 3** і офіру до них: питльованої муки, перемішаної з олією, три десятини на бичка, дві десятини на барана
- 4** і одну десятину на кожне з сімох ягнят,
- 5** та одного козла на жертву за гріх, щоб справити за вас покуту, -
- 6** усе те, крім місячного всепалення з офірою до нього й щоденного всепалення з офірою та возливанням до нього, - за обрядом, на приємний запах, як вогненну жертву Господеві.
- 7** А десятого дня того самого місяця будуть у вас святі збори: будете вмертвляти себе; ніякої роботи не робитимете.
- 8** І принесете у всепалення приємного запаху Господеві: одного бичка, одного барана, семеро ягнят однолітків без вади;
- 9** і до них офіру - питльованої муки, перемішаної з олією: три десятини до бичка, дві десятини до барана,
- 10** по десятині до кожного з сімох ягнят;
- 11** одного козла на жертву за гріх, окрім жертви за гріх на спокутування та щоденного всепалення з офірами й возливанням до них.

- 12** П'ятнадцятого ж дня сьомого місяця матимете святі збори; ніякої важкої роботи не виконуватимете й святкуватимете свято на честь Господа сім день.
- 13** Принесете у всепалення вогненну жертву приємного запаху Господеві: тринадцять бичків, двох баранів, чотирнадцять ягнят однолітків без вади,
- 14** з офірою до них питльованої муки, перемішаної з олією: три десятини до кожного з тринадцятьох бичків, дві десятини до кожного з двох баранів,
- 15** по десятині до кожного з чотирнадцятьох ягнят,
- 16** і одного козла як жертву за гріх, окрім всепалення щоденного з офірою та возливанням до нього.
- 17** Другого дня дванадцять бичків, двох баранів, чотирнадцятеро ягнят однолітків без вади,
- 18** з офірою й возливанням до бичків, до баранів та до ягнят, за числом, за обрядом,
- 19** і одного козла на жертву за гріх, окрім щоденного всепалення з офірою й возливанням до нього.
- 20** Третього дня одинадцять бичків, двох баранів та чотирнадцятеро ягнят однолітків без вади,
- 21** з офірою та возливанням до бичків, до баранів та ягнят, за їхнім числом, за обрядом;
- 22** і одного козла на жертву за гріх, окрім щоденного всепалення з офірою та возливанням до нього.
- 23** Четвертого дня - десятеро бичків, двох баранів, чотирнадцять ягнят однолітків без вади,
- 24** з офірою й возливанням до бичків, до баранів та до ягнят, за їхнім числом, за обрядом;
- 25** і одного козла на жертву за гріх, окрім щоденного всепалення з офірою та возливанням до нього.
- 26** П'ятого дня - дев'ятеро бичків, двох баранів, чотирнадцятеро ягнят однолітків без вади,
- 27** з офірою й возливанням до бичків, до баранів та ягнят, за числом, за обрядом,
- 28** ще й одного козла на жертву за гріх, окрім всепалення щоденного з офірою та возливанням до нього.
- 29** Шостого дня - восьмеро бичків, двох баранів, чотирнадцять ягнят однолітків без вади,
- 30** з офірою та возливанням до бичків, до баранів та ягнят, за числом, за обрядом,
- 31** ще й одного козла на жертву за гріх, окрім всепалення щоденного з офірою й возливанням до нього.
- 32** І сьомого дня - сімох бичків, двох баранів, чотирнадцять ягнят однолітків без вади,
- 33** з офірою й возливанням до бичків, до баранів і ягнят, за числом, за обрядом,
- 34** ще й одного козла на жертву за гріх, окрім щоденного всепалення з офірою й возливанням до нього.
- 35** Восьмого ж дня будуть у вас урочисті збори; ніякої важкої праці не виконуватимете.
- 36** Принесете на всепалення вогненну жертву приємного запаху Господеві: одного бичка, одного барана, сімох ягнят однолітків без вади,
- 37** з офірою та возливанням до бичка, до барана й до ягнят, за числом їхнім, за обрядом,

³⁸ ще й одного козла на жертву за гріх, окрім щоденного всепалення з офірою та возливанням до нього.

³⁹ Оці жертви приноситьимете Господеві на ваші свята, окрім обітниць та добровільних приносин ваших на всепалення, офіру, возливання й мирні жертви ваші.”

РОЗДІЛ: 30

Мойсей повчав синів Ізраїля згідно з усім тим, що заповідав йому Господь.

² Промовив Мойсей до голів у колінах синів Ізраїля: “Ось що заповідав Господь:

³ Коли чоловік склав обітницю Господеві, чи заприсягся клятвою накласти на себе якесь зобов'язання, то не можна йому ламати своє слово; мусить він виконати все, що висловив устами.

⁴ А коли жінка складе обітницю Господеві, а чи візьме на себе якесь зобов'язання в домі батька свого, за її дівування,

⁵ і батько, довідавшись про її обітницю чи зобов'язання, що вона взяла на себе, нічого їй не скаже, то всі її обітниці чинні й усі її зобов'язання, що їх узяла на себе, чинні.

⁶ Коли ж батько заборонить їй того дня, як довідається про її обітницю й зобов'язання, що їх узяла вона на себе, то вони не будуть чинні, й Господь простить їй, бо її батько заборонив їй.

⁷ Якже ж вона вийде заміж, маючи на собі обітницю або зв'язавши себе якимсь необережним словом,

⁸ і чоловік її, того дня, коли довідається про те, не скаже їй нічого, то її обітниці будуть чинні й зобов'язання, що взяла їх на себе, будуть чинні.

⁹ Коли ж її чоловік того дня, як довідається, заперечить їй, то тим він зробив обітницю, що на ній, нечинною, так само й необачне слово уст її, що ним була зобов'язалась, отож Господь простить їй.

¹⁰ Обітниця вдови або розлученої і все те, чим вона себе зобов'язала, буде чинною для неї.

¹¹ Якже ж якась жінка склала обітницю або клятьбою взяла на себе якенебудь зобов'язання в господі у свого чоловіка,

¹² і чоловік її, довідавшись про те, не каже їй нічого, не перечить, то всі її обітниці чинні й усі зобов'язання матимуть силу.

¹³ А коли чоловік зробить їх нечинними того дня, як довідається про них, то що б не вийшло з її уст, чи то обітниці, чи зобов'язання, які вона взяла на себе, - все те буде нечинне, бо нечинними зробив їх чоловік її, тож Господь простить їй.

¹⁴ Усяку обітницю й усяке заприсяжене зобов'язання вмертвляти себе чоловік може потвердити й може зробити нечинним.

¹⁵ Коли ж її чоловік з одного дня на другий не сказав їй нічого, то тим він згодився з усіма її обітницями або з усіма зобов'язаннями, що на ній; він затвердив їх, бо мовчав того дня, коли був про них довідався.

¹⁶ Якже ж, довідавшись про них, зробить їх нечинними пізніше, то понесе гріх за свою жінку.”

¹⁷ Це установи, що повелів Господь Мойсеєві, стосовні чоловіка та жінки, батька та дочки за її дівування в батьковій господі.

РОЗДІЛ: 31

Промовив Господь до Мойсея:

- 2** “Помстись на мідіянах за синів Ізраїля, і тоді приєднаєшся до своїх предків.”
- 3** Тож Мойсей звернувся до народу: “Озбройте людей поміж вами на війну, і нехай ідуть на мідіян, щоб виконати Господню помсту на мідіянах.
- 4** По тисячі чоловік із кожного коліна, від усіх колін Ізраїля, поставите до війська.”
- 5** І вибрали з-поміж тисяч Ізраїля по тисячі з коліна, 12 000 озброєних на війну.
- 6** І вислав Мойсей їх, по тисячі з коліна, на війну, їх і Пінхаса, сина священика Єлеазара; і святий посуд, і сурми для сполоху були з ним.
- 7** Вирушили вони в похід проти мідіян, як заповідав Господь Мойсеєві, і повбивали всіх чоловіків.
- 8** Поміж іншими полеглими вбили вони царів мідіянських: Еві, Рекема, Цура, Хура та Реву - п'ятьох царів мідіянських; так само й Валаама, сина Беора, вбили вони мечем.
- 9** Позабирали сини Ізраїля в полон мідіянське жіноцтво та дітей, і всю скотину, й отари та здобутки їхні пограбували.
- 10** Усі ж міста їхні, де вони жили, з усіма їхніми оселями, спалили вогнем.
- 11** Узяли вони всю здобич і все награбоване, людей і товар
- 12** та й привели бранців, награбоване й здобич до Мойсея та до Єлеазара священика й до громади синів Ізраїля у табір, на степах моавських, що над Йорданом, проти Єрихону.
- 13** І вийшли Мойсей, священик Єлеазар та всі князі громадські аж поза табір їм назустріч.
- 14** І розгнівався Мойсей на воєводів, на тисячників та на сотників, які повернулися з військового походу,
- 15** та й каже до них: “Ви залишили живими всіх жінок.
- 16** Таж то вони, за порадою Валаама, звели синів Ізраїля відступити від Господа заради Пеора; тим і кинулась пошесть на Господню громаду.
- 17** Тож повбивайте всіх дітей чоловічої статі й усіх жінок, що спізнали чоловіка, також повбивайте.
- 18** А всіх дітей жіночої статі, що ще не знали чоловіка, позоставляйте живими для себе.
- 19** Самі ж розташуйтеся поза табором сім день; кожен, хто вбив чоловіка, і кожен, хто приторкнувся до вбитого, - всі ви очиститесь на третій день і на сьомий, ви самі й бранці ваші.
- 20** І всяку одіж і всяку річ із шкури й усе, що зроблено з козячої шерsti, ще й усяку дерев'яну посудину теж очистите.”
- 21** А й священик Єлеазар сказав до бійців, що виправлялись у похід: “Ось установа закону, що Господь заповідав Мойсеєві: 22. Золото, срібло, мідь, залізо, цинк та оливо,
- 23** усе, що витримує вогонь, переведете крізь вогонь, і буде воно чистим, та нехай буде очищене також і очищаючою водою; а все те, що не витримує вогню, переведете крізь воду.
- 24** Виперете на собі одяг сьомого дня і станете чисті, а тоді ввійдете до табору.”
- 25** Промовив Господь до Мойсея:
- 26** “Перелічить, ти, Єлеазар священик і голови родин усієї громади, скільки було взято

в полон людей та скотини,

27 і поділіть здобич по половині між тими, хто воювали, хто ходили в похід, та між рештою громади.

28 Від бійців, що виправлялись у похід, візьмеш данину для Господа: одне з п'ятисот, з людей, з великої скотини, з ослів та з дрібної скотини.

29 Візьмеш її з їхньої половини та й оддаси священикові Єлеазарові - як жертву возношення Господеві.

30 А з половини, що припаде синам Ізраїля, візьмеш одне з п'ятдесяти, з людей, з великої скотини, з ослів, з дрібної скотини та з усякої іншої скотини, і віддаси левітам, що пильнують службу біля Господнього житла."

31 І зробили Мойсей та Єлеазар священик так, як заповідав Господь Мойсеєві.

32 Було ж здобичі, що зосталась від захопленого військовим людом, дрібної скотини 675 000,

33 великої скотини 72 000,

34 ослів 61 000,

35 а жінок, що не знали чоловічого ложа, всіх 32 000 душ.

36 Половина, тобто пай тих, що виправлялись на війну, була: дрібного скота 337500;

37 а данина для Господа з дрібної скотини була 675;

38 великого скота 36000, а данина для Господа 72;

39 ослів 30 500, а данина для Господа 61;

40 людей же було 16000, а данина для Господа 32 душі.

41 Мойсей же віддав священикові Єлеазарові данину на жертву возношення Господеві, як повелів Господь Мойсеєві.

42 А половина, що випала синам Ізраїля, яку Мойсей відділив від половини, що припала військовим людям,

43 тобто половина, що пішла громаді, була: дрібного скота 337 500;

44 великого скота 36 000;

45 ослів 30 500;

46 і людей 16000 душ.

47 З половини, що випала синам Ізраїля, взяв Мойсей одне з п'ятидесяти, з людей та скотини, та й віддав левітам, що пильнували службу в Господній храміні, як заповідав Господь Мойсеєві.

48 Приступили до Мойсея воєводи, що проводили в поході, тисячники та сотники,

49 та й кажуть до нього: "Слуги твої перелічили всіх вояків, які були доручені нам, і не бракує в нас ні одного чоловіка.

50 отож ми й приносимо Господеві дар, що хто знайшов із золотих речей: обручки, ланцюжки, перстені, сережки й намиста, щоб відправити за наші душі покуту перед Господом."

51 Мойсей же та Єлеазар священик узяли в них те золото: все то речі майстерної роботи.

52 Усього ж золота, що його тисячники та сотники принесли в жертву возношення Господеві, було 16 750 шеклів.

53 А прості військові затримали взяту собі здобич, тільки для себе.

54 І взяли Мойсей та Єлеазар священик золото в тисячників і сотників та й внесли його у намет зборів - як спомин від синів Ізраїля перед Господом.

РОЗДІЛ: 32

Було ж у синів Рувима й у синів Гада багато скотини, сила-силенна. Побачили вони, що Язер-земля та Гілеад-земля були добрі для товару,

² та й прийшли й кажуть до Мойсея, священника Єлеазара та князів громадських: -

³ “Атарот, Дівон, Язер, Німра, Хешбон, Елале, Севам, Нево та Беон,

⁴ земля, що Господь завоював перед громадою Ізраїля, - земля, добра для скотини, а в нас, рабів твоїх, така її сила!

⁵ Якщо ми знайшли, - кажуть, - ласку в твоїх очах, то дай цю землю рабам твоїм у власність; не переводь нас через Йордан!”

⁶ І відказав Мойсей синам Гада та синам Рувима: “Як? То брати ваші підуть на війну, а ви собі сидітимете тут?

⁷ Хочете знеохотити синів Ізраїля, щоб вони не йшли в ту землю, яку Господь дав їм?

⁸ Ось так зробили й батьки ваші, коли я посилав їх із Кадеш-Барне Розглянути землю.

⁹ Добрались до Ешкол-долини, подивилися собі на землю та й кинули між синів Ізраїля нехить, щоб вони не йшли в землю, яку дав їм Господь.

¹⁰ Запалав тоді Господь гнівом та й поклявся словами:

¹¹ Ті люди, що вийшли з Єгипту, від двадцятьох років і вище, не побачать землі, про яку я клявся Авраамові, Ісаакові та Якову, бо не були вони мені цілком слухняні,

¹² крім Калева, сина Єфунне, кенізія, та Ісуса Навина, - ці бо завжди йшли за Господом. -

¹³ Отак зайнявся Господь гнівом проти Ізраїля і заставив його блукати пустелею сорок років, аж доки не вимер увесь той рід, що коїв речі, не благоугодні очам Божим.

¹⁴ І оце замість батьків ваших повстали ви, нащадки грішників, щоб іще збільшити палючий гнів Господній на Ізраїля!

¹⁵ Коли відвернетесь ви від нього, то він і далі триматиме цей народ у пустелі, і ви погубите цей увесь люд.”

¹⁶ Приступили вони тоді до Мойсея та й кажуть: “Побудуємо тут кошари для стад наших та оселі для родин наших,

¹⁷ а самі чимдуж озброїмось і рушимо поперед синів Ізраїля, аж доки не приведемо їх на їхні місця; родини ж наші лишаться в укріплених оселях із-за мешканців країни.

¹⁸ Ми не повернемось до господи нашої, поки кожен із синів Ізраїля не дістане свою спадщину.

¹⁹ Бо ми не хочемо ділити з ними спадкоємство по другому боці Йордану, тим що нам дістанеться наша спадщина сьогодні Йордану, на схід сонця.”

²⁰ Відрік їм Мойсей: “Коли зробите ви так, коли озброїтесь на війну перед Господом,

²¹ і кожен з вас, озброєний, перейде за Йордан перед Господом, покіль Господь не прожене ворогів своїх з-перед себе,

²² і покіль увесь край не буде йому підбитий, і лише по тому повернетесь, то тоді ви будете безвинні перед, Господом та перед Ізраїлем, і край оцей буде вашою власністю перед Господом.

²³ Коли ж не зробите так, то згрішите перед Господом; зятяте, що спіткає вас тоді кара за гріх ваш.

²⁴ Отож будуйте собі оселі для ваших дітей та кошари для дрібної скотини, зробіть те, що висловили устами.”

- ²⁵ Сини Гада та сини Рувима відповіли Мойсеєві: “Вчинять твої слуги так, як велить наш пан.
- ²⁶ Діти наші й жінки наші, отари наші й уся скотина наша нехай будуть тут, і в містах Гілеада
- ²⁷ Слуги ж твої, кожен озброєний до бою, підуть перед Господом на війну, як велить нам пан.”
- ²⁸ Дав же Мойсей щодо них наказ Єлеазарові священикові та Ісусові Навинові й головам батьківських колін синів Ізраїля.
- ²⁹ Сказав їм Мойсей: “Коли сини Гада й сини Рувима, усі озброєні, перейдуть з вами за Йордан, щоб воювати перед Господом, і країна буде вам підбита, тоді дасте Гілеад-землю їм у посілість.
- ³⁰ Коли ж не перейдуть озброєні з вами, то мусітимуть оселитися з вами у Ханаан-землі.”
- ³¹ Сини ж Гада та сини Рувима відрекли: “Як повідав Господь твоїм слугам, так і зробимо:
- ³² перейдемо озброєні перед Господом у Ханаан-землю, але нехай наша спадщина буде нам у власність сьогобіч Йордану.”
- ³³ І дав Мойсей їм, синам Гада, синам Рувима та половині коліна Манассії, Йосифового сина, царство Сихона, царя аморіїв, і царство Ога, царя Башану: землю з її містами та їхніми околицями, міста в країні довкола.
- ³⁴ І відбудували сини Гада - Дівон, Атарот, Ароер,
- ³⁵ Атрот-Шофан, Язер, Йогвегу,
- ³⁶ Бет-Німру, Бет-Гаран, - укріплені міста й кошари для дрібної скотини.
- ³⁷ Сини ж Рувима відбудували Хешбон, Елале, Кіріятаїм,
- ³⁸ Нево, Ваал-Меон, змінивши їхні ймена, і Сівму; і дали вони назви містам, що їх побудували.
- ³⁹ А сини Махіра, сина Манассії, двинулися на Гілеад і посіли його, прогнавши аморіїв, що жили там.
- ⁴⁰ Мойсей віддав Гілеад Махірові, синові Манассії, і він осівся там.
- ⁴¹ Яір же, син Манассії, виправився і посів містечка та й назвав їх “містечками Яіра”.
- ⁴² Новах вирушив і зайняв Кенат з приналежними містами та й назвав його своїм ім'ям “Новах”.

РОЗДІЛ: 33

Ось місця, в яких отаборювалися сини Ізраїля, що вийшли полками з Єгипетської землі під проводом Мойсея та Арона.

² Мойсей записував місця, з яких вони за наказом Господнім вирушали, кочувавши. Ось їхні зупинки під час походів.

³ Рушили вони з Рамсесу першого місяця, п'ятнадцятого дня першого місяця; другого дня після Пасхи вийшли сини Ізраїля, з піднесеною рукою, перед очима всіх єгиптян,

⁴ під час коли єгиптяни ховали тих, яких був побив Господь між ними - усіх первенців, - і коли Господь чинив суд над їхніми богами.

⁵ Рушили, отже, сини Ізраїля з Рамсесу та й отаборилися в Суккоті.

⁶ Тоді вирушили з Суккоту та й отаборилися в Етамі, що на краї пустині.

- ⁷ Піднялися з Етаму, звернули на Пігахірот, що проти Ваал-Цефона, та й отаборились перед Мігдолом.
- ⁸ Двигнувшись з Пігахіроту, перейшли серединою моря в пустиню і, промандрувавши три дні ходи в Етам-пустині, отаборились у (місцевості) Мера.
- ⁹ Вирушивши з Мери, прийшли в Елім; а в Елімі було 12 джерел та 70 пальм, і там вони стали табором.
- ¹⁰ Двигнувшись з Еліму, отаборились над Червоним морем.
- ¹¹ Двигнувшись з-над Червоного моря, отаборились у Сін-пустині.
- ¹² Вирушивши ж із Сін-пустині, стали табором у (місцевості) Дофка.
- ¹³ А вирушивши з Дофки, отаборилися в Алуші.
- ¹⁴ Двигнувшись з Алуша, отаборилися в Рефідимі; і не мали там знову води до пиття.
- ¹⁵ Двигнувшись ж із Рефідиму, стали табором у Синай-пустині.
- ¹⁶ Рушивши з Синай-пустині, отаборились у Ківрот-га-Таві.
- ¹⁷ А рушивши з Ківрот-га-Тави, стали табором у Хацероті.
- ¹⁸ Вирушивши з Хацероту, отаборились у Рітмі.
- ¹⁹ Вирушивши з Рітми, отаборились у Ріммон-Переці.
- ²⁰ Вирушивши з Ріммон-Перецу, отаборилися в Лівні.
- ²¹ Двигнувшись з Лівни, стали табором у Ріссі.
- ²² Рушивши з Рісси, отаборились у Кегелаті.
- ²³ Двигнувшись з Кегелати, отаборились під Шефер-горою.
- ²⁴ Двигнувшись з-під Шефер-гори, отаборилися в Хараді.
- ²⁵ Вирушивши з Харади, стали табором у Макгелоті.
- ²⁶ Вирушивши з Макгелоту, отаборилися в Тахаті.
- ²⁷ Вирушивши з Тахату, стали табором у Тераху.
- ²⁸ Двигнувшись з Тераху, отаборились у (місцевості) Мітка.
- ²⁹ Двигнувшись з Мітки, стали табором у Хашмоні.
- ³⁰ Рушивши з Хашмони, отаборились у Мосероті.
- ³¹ Двигнувшись з Мосероту, отаборились у Бне-Якані.
- ³² Рушивши з Бне-Якану, отаборились у Хор-га-Гідгаді.
- ³³ Двигнувшись з Хор-га-Гідгаду, стали табором у Йотваті.
- ³⁴ Вирушивши з Йотвати, отаборилися в Авроні.
- ³⁵ Рушивши з Аврони, стали табором в Еціон-Гевері.
- ³⁶ Двигнувшись з Еціон-Геверу, стали табором у Сін-пустині, тобто у Кадеші.
- ³⁷ Вирушивши ж із Сін-пустині, отаборилися на Гор-горі, на краю Едом-землі.
- ³⁸ І зійшов Арон священик, на наказ Господній, на Гор-гору та й помер там на сороковий рік по виході синів Ізраїля з Єгипетської землі, п'ятого місяця, першого дня місяця.
- ³⁹ Було ж Аронові 123 роки, коли він помер на Гор-горі.
- ⁴⁰ Це тоді Ханаан, арадський цар, що жив у південній частині Ханаан-землі, почув про прихід синів Ізраїля.
- ⁴¹ І двигнулися вони з-під Гор-гори та й отаборилися в Цалмоні.
- ⁴² Вирушивши ж із Цалмони, отаборились у Пуноні.
- ⁴³ Двигнувшись з Пунону, стали табором в Овоті.
- ⁴⁴ Двигнувшись з Овоту, отаборилися в Іє-Аварімі, на границі Моава.

- ⁴⁵ Рушивши з Іє-Аваріму, отаборились у Дівон-Гаді.
- ⁴⁶ Рушивши з Дівон-Гаду, стали табором в Алмон-Дівлатаймі.
- ⁴⁷ Двигувшись з Алмон-Дівлатайму, отаборились під Аварімськими горами, навпроти Нево.
- ⁴⁸ А вирушивши з-під Аварімських гір, отаборились у степах моавських, над Йорданом, проти Єрихону.
- ⁴⁹ Отаборились вони здовж Йордану від Бет-га-Ешімоту до Авел-га-Шіттіму, у степах моавських.
- ⁵⁰ І промовив Господь до Мойсея у степах моавських, над Йорданом, проти Єрихону:
- ⁵¹ "Скажи синам Ізраїля й повідай їм: коли, мовляв, перейдете через Йордан у Ханаан-землю,
- ⁵² то проженете всіх мешканців тієї землі з-перед себе, знищите всі їхні кумири, розіб'єте всіх їхніх вилитих ідолів та всі їхні узвишся спустошите.
- ⁵³ Тим робом заволодієте землею й осядетеся в ній, бо вам віддав я ту землю в посідання.
- ⁵⁴ Розділите ж землю за жеребом між вашими родинами; більшій дасте більшу спадщину, меншій - меншу спадщину. Поділ спадкоємства зробите за вашими батьківськими колінами.
- ⁵⁵ Коли ж не виженете мешканців тієї землі з-перед себе, то ті з них, які залишаться, будуть вам колючками в очах і терниною в боках; вони допикатимуть вам у тій землі, де ви оселитесь,
- ⁵⁶ і те, що мав я на думці зробити з ними, зроблю з вами."

РОЗДІЛ: 34

Промовив Господь до Мойсея:

- ² "Повели синам Ізраїля і повідай їм: Як прийдете в Ханаан-землю, то ось земля, що випаде вам у спадщину: край Ханаан у своїх границях.
- ³ Південна сторона простягатиметься у вас від Сін-пустині здовж границі Едому. Південна границя простягнеться вам від кінця Солоного моря на сході.
- ⁴ Далі піде ваша південна границя до узгір'я Акраббім і перейде у Сін та й потягнеться на південь від Кадеш-Барне, а звідти вийде до Хацар-Адару й перейде до Ацмону;
- ⁵ від Ацмону повернеться вона по Єгипетського потоку та й дійде до моря.
- ⁶ А західньою границею буде вам Велике море, воно буде вам границею від заходу.
- ⁷ А ось вам північна границя: від Великого моря проведете її собі до Гор-гори;
- ⁸ від Гор-гори проведете її до просмику Хамат, і сягне вона до Цедаду.
- ⁹ Далі простягнеться вона до Зіфрону й закінчиться у Хацар-Енані. Це буде для вас північна границя.
- ¹⁰ Східню границю проведете собі від Хацар-Енану до Шефаму;
- ¹¹ потім спуститься вона від Шефаму до Рівли, на схід від Джерела, далі знову вниз торкнеться вона об східній берег Кіннерет-моря,
- ¹² а звідти піде геть наниз уздовж Йордану та й вийде до Солоного моря. Такий буде ваш край з усіма його границями навколо."
- ¹³ І повелів Мойсей синам Ізраїля: "Це земля, що за жеребом її дістанете як

спадщину, як заповідав Господь дати її дев'ятьом з половиною колінам;

14 бо коліно синів Рувима й коліно синів Гада, за числом їхніх батьківських родин, а також і півколіно Манассії - вже дістали своє спадкоємство.

15 Двоє колін з половиною дістали вже свою спадщину потойбіч Йордану, проти Єрихону, на схід сонця.” **16**, Промовив Господь до Мойсея:

17 “Ось імена мужів, що ділитимуть вам землю у спадщину: священник Єлеазар та Ісус Навин;

18 візьмете по одному князеві з кожного коліна, щоб розділити землю у спадщину,

19 А ось імення князів: з коліна Юди - Калев, син Єфунне;

20 з коліна синів Симеона - Самуїл, син Амігуда;

21 з коліна Веніямина - Елідад, син Кіслона;

22 з коліна синів Дана - князь Буккі, син Йоглі;

23 з синів Йосифа, з коліна синів Манассії - князь Ханієл, син Ефода;

24 з коліна синів Ефраїма - князь Кемуел, син Шіфтана;

25 з коліна синів Завулону - князь Еліцафан, син Парнаха;

26 з коліна синів Іссахара - князь Палтієл, син Азана;

27 з коліна синів Ашера-князь Ахігуд, син Шеломі;

28 з коліна синів Нафталі - князь Педагел, син Амігуда.”

29 Це ті, що їм Господь заповідав розділити у спадщину між синами Ізраїля Ханаан-землю.

РОЗДІЛ: 35

Промовив Господь до Мойсея у степах моавських над Йорданом, проти Єрихону:

2 “Повели синам Ізраїля, щоб із спадкоємної посілості своєї надали левітам міста на поселення, та нехай також дадуть їм пасовиська навкруги міст.

3 Міста їм будуть, щоб жити там, а пасовиська для їхнього товару, для отар їхніх та для всякої худоби.

4 Пасовиська навкруги міст, які дасте левітам, простягатимуться від валів міста й далі в поле на тисячу ліктів навколо.

5 Відміряєте за містом зо східнього боку дві тисячі ліктів, із західнього боку дві тисячі ліктів і з північного боку дві тисячі ліктів, з містом посередині; і то будуть для них пасовиська навколо міст.

6 Міста ж, які віддасте левітам, -шість міст нехай будуть охоронні, куди міг би сховатись убивця; а крім тих дасте їм ще 42 міста.

7 Усіх міст, що їх віддасте левітам, буде 48, з їхніми пасовиськами.

8 Щождо міст, які віддасте з посілостей синів Ізраїля, то в котрого коліна їх більше, візьмете більше, а в кого менше - візьмете менше; кожне коліно дасть із своїх міст левітам згідно з тим, що успадкує.”

9 Господь промовив до Мойсея:

10 “Скажи синам Ізраїля й повідай їм: Як перейдете через Йордан у Ханаан-землю,

11 то виберете собі міста, щоб були вам містами захисту, щоб можна було туди втекти вбивці, який убив когось ненароком.

12 Міста оті будуть вам за непорушний притулок від месника, щоб убивця не загинув перше, ніж стане на суд перед громадою.

- 13** Міста ж, які ви призначите для того, будуть у вас-шість охоронних.
- 14** Три міста будуть потойбіч Йордану, а три у Ханаан-землі; то будуть міста захисту.
- 15** Для синів Ізраїля, для чужинця й для приходня, що перебуває між вами, будуть оті шість міст притулком, щоб можна було туди втекти кожному, хто б ненароком убив когось.
- 16** А коли він ударив когось залізним знаряддям так, що той помер, то він душогубець і, як душогубець, мусить бути покараний смертю.
- 17** Абож коли він ударив когось, кидавши каменюку, від якої можна загинути, так, що той помер, то він душогубець і, як душогубець, мусить бути покараний смертю.
- 18** Абож коли ударив когось чимсь дерев'яним, що ним можна вбити, і той помер, то він душогубець і, як душогубець, мусить бути покараний смертю.
- 19** Кровомесник сам може скарати душогубця; будь його десь зустріне, то сам може його вбити.
- 20** Коли хтось із ненависти штовхне когонебудь або навмисне кине щось на когонебудь так, що той помре,
- 21** або, ворогуючи, вдарить його рукою так, що той помре, то вбивця мусить умерти; він - душогубець; кровомесник може вбити душогубця, як тільки зустріне його.
- 22** Коли ж випадком, не ворогуючи, штовхне когонебудь або кине на когонебудь чимось не навмисне,
- 23** абож, не бачивши того, пустить на нього каменем, від якого можна вмерти, і коли той справді помре, а він же не ворогував з ним і не бажав йому зла, -
- 24** то нехай громада розсудить згідно з цими правилами між тим, хто вдарив, та кровомесником,
- 25** і вирятує вбивцю з рук кровомесника та поверне його назад до міста захисту, куди він був утік; він пробуде в ньому аж до смерти первосвященика, помазаного святим миром.
- 26** Коли ж убивця вийде за межі міста захисту, куди був утік,
- 27** і кровомесник зустріне його за межами міста захисту й уб'є його, він не буде винний;
- 28** бо вбивця мусить сидіти у своєму охоронному місті аж до смерти первосвященика, і лише по смерті первосвященика може повернутись у свою власну землю.
- 29** Ці веління будуть вам установою правосуддя для ваших потомків, де б вони не осілися.
- 30** Кожного, хто вб'є людину, після переслухання свідків, треба вбити; одного лише свідка не вистачає, щоб засудити когось на смерть.
- 31** Не прийматимете викупу за душогубця, який повинен умерти: він мусить умерти.
- 32** Не прийматимете викупу й за такого, хто втікши з міста захисту, хоче повернутися і жити у своїй землі перед смертю первосвященика.
- 33** Не допускайте, щоб осквернилася земля, де ви живете; кров бо оскверняє землю, і нічим не можна очистити землю від пролитої на неї крові, як тільки кров'ю того, хто кров пролив.
- 34** Не оскверняйте землю, на якій живете й серед якої живу я, бо я - Господь, який живу серед синів Ізраїля."

Батьки-голови в родині синів Гілеада, сина Махіра, сина Манассії, з родини синів Йосифа, приступили й промовили перед Мойсеєм та перед князями, батьками-головами синів Ізраїля,

² кажучи: “Господь заповідав нашому панові пороздавати синам Ізраїля землю у спадщину за жеребом; і панові нашому було заповідано від Господа передати спадщину Целофхада, нашого брата, його дочкам.

³ Коли ж вони вийдуть заміж за когонебудь із синів інших колін Ізраїля, їхня спадщина буде віднята від спадщини наших батьків і додана до спадщини того коліна, до якого вони пристануть, і тим робом, зменшиться спадщина, яка припала нам за жеребом.

⁴ Та як у синів Ізраїля настане ювілей, то їхня спадщина приєднається до того коліна, до котрого вони пристануть, і батьківський приділ нашого коліна зменшиться їхньою спадщиною.”

⁵ Тоді Мойсей, за Господнім наказом, повелів синам Ізраїля таке: “Правду каже коліно синів Йосифа.

⁶ Ось що заповідав Господь про дочок Целофхада: Нехай собі виходять заміж за того, хто їм доподобив, аби лише виходили за когонебудь з родини їхнього батьківського коліна

⁷ та щоб ніяке спадкоємство синів Ізраїля не переходило від коліна до коліна, бо кожен із синів Ізраїля має залишитися при спадщині свого батьківського коліна.

⁸ Отож кожна дочка, що успадкує батьківщину в якомусь коліні синів Ізраїля, повинна вийти заміж за когонебудь із родини свого батьківського коліна, щоб кожен із синів Ізраїля зберіг свою батьківщину,

⁹ і щоб спадщина не переходила від одного коліна до другого, а щоб кожне коліно синів Ізраїля трималося свого спадкоємства.”

¹⁰ Як заповідав Господь Мойсеєві, так і вчинили дочки Целофхада.

¹¹ І повиходили Махла, Тірца, Хогла, Мілка та Ноа, дочки Целофхада, заміж за синів своїх дядьків,

¹² повіддавалися за чоловіків з родин синів Манассії, сина Йосифа, і таким робом їхня спадщина залишилась при коліні їхньої батьківської родини.

¹³ Ось такі заповіді й присуди, що їх дав Господь через Мойсея синам Ізраїля у степах моавських, над Йорданом, проти Єрихону.

For other languages please go to www.wordproject.org